ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២០៦/០៣៨

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយ៉ែនស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៥ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែនស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែនស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន ដែលធ្វើនៅទីក្រុងវីយែន ប្រទេសអូទ្រីស នាថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុង ភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

រាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី២២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦
ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបញ្ជាសព្ទបន្ទាប់
ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី
ហត្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
ជា ស៊ីម

៣ស.០៦១២.៥៣៧

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន
ហត្ថលេខា
ម៉ុក ម៉ារ៉េត

លេខ ៤៧៥ ច.ល
ចំលងចេញពីច្បាប់ដើម
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
ឃុន ជិនកេន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខៈ ៧១ សវិណា.ឧបច

សេចក្តីថ្លែងហេតុ
នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់
ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែន
ស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន

ស្រទាប់អូហ្សូនត្រូវបានគេរកឃើញស្ថិតនៅចន្លោះបរិយាកាសរវាង ១០ទៅ១៥ គីឡូម៉ែត្រពីផែនដីដែលវាមានសារប្រយោជន៍សំខាន់ណាស់ក្នុងការការពារខ្លួនយើងពីការប៉ះពាល់ដោយកាំរស្មីពណ៌ស្វាយ (UV) នៃពន្លឺព្រះអាទិត្យ ។ ការធ្លុះធ្លាយស្រទាប់អូហ្សូននឹងធ្វើឱ្យមានការកើនឡើងកាំរស្មីពណ៌ស្វាយមកលើផែនដីយើងដែលនឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់មកលើស្បែក និងប្រព័ន្ធការពាររាងកាយរបស់យើងព្រមទាំងមានឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់ភ្នែក រុក្ខជាតិ សត្វ និងវត្ថុធាតុប្លាស្ទិកទាំងឡាយ ។

នៅក្នុងអំឡុងប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ការធ្លុះធ្លាយនូវស្រទាប់អូហ្សូន បានធ្វើឱ្យពិភពលោក មានការចាប់អារម្មណ៍ និងព្រួយបារម្ភខ្លាំង។ មូលហេតុចម្បងនៃការធ្លុះធ្លាយនោះ គឺត្រូវបានគេរកឃើញថា បណ្តាលមកពីការបំផ្លាញ ដោយសារសារធាតុក្លរ-ភ្លុយអរ៉ូកាបូន Chlorofluorocarbons (CFCs) ។ សារធាតុនេះត្រូវបាន គេរកឃើញ និងប្រើប្រាស់នៅឆ្នាំ១៩២៨ ជាសារធាតុដែលធ្វើឱ្យត្រជាក់ក្នុងម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ជាសារធាតុរំលាយ ជាសារធាតុពន្លត់អគ្គីភ័យ។ល។ សារធាតុក្លរ-ភ្លុយអរ៉ូកាបូន អាចមានអាយុកាលដ៏វែង ហើយងាយនឹងសាយភាយ ក្នុងរយៈចម្ងាយដ៏ឆ្ងាយឆ្ពោះទៅរកស្រទាប់អូហ្សូននៃបរិយាកាសដែលនៅទីនោះសារធាតុក្លរ-ភ្លុយអរ៉ូកាបូន បានធ្វើប្រតិកម្មបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន។ ការបាត់បង់ស្រទាប់អូហ្សូន ត្រូវបានគេរកឃើញនៅតំបន់អង់តាក់ទិកនាឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលតាំងពីនោះមក ការបាត់បង់នេះ ត្រូវបានគេរកឃើញនៅក្នុងរយៈកម្ពស់មធ្យម និងរយៈកម្ពស់ខ្ពស់នៃស្រទាប់បរិយាកាស ។

បច្ចុប្បន្ននេះ ស្រទាប់អូហ្សូននៃបរិយាកាសកំពុងតែមាននិន្នាការផ្លាស់ប្តូរទៅរកការអន្តរាយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដោយសារតែសកម្មភាពរបស់មនុស្សបង្កឡើង។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាច្រើនបានបង្ហាញថា ផលវិបាកដ៏ធំបំផុត ដែលកើតចេញពីការបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន គឺភាពមិនប្រក្រតីនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុលើភពផែនដី ដែលវាជះឥទ្ធិពលជាអវិជ្ជមានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើសុខភាពមនុស្ស ហើយបានបង្កឱ្យមានការខូចខាតយ៉ាងខ្លាំងដល់ផលិតភាពរបស់ប្រព័ន្ធធម្មជាតិ ប្រព័ន្ធសង្គម ព្រមទាំងកត្តារូបវ័ន្តផ្សេងៗទៀតដែលបម្រើជាប្រយោជន៍សម្រាប់មនុស្សជាតិ ។ និន្នាការនេះកំពុងត្រូវបានតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ពីសំណាក់អ្នកឯកទេសវិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកបរិស្ថានពិភពលោក ដើម្បីដាក់ចេញនូវវិធានការជាបន្ទាន់នានា ក្នុងទិសដៅកាត់បន្ថយ និងឈានទៅបំបាត់ចោលការប្រើប្រាស់សារធាតុ ដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូននៅក្នុងពេលអនាគត ។

ដោយពិនិត្យឃើញនូវផលលំបាកនៃការបាត់បង់នូវស្រទាប់អូហ្សូនដោយសកម្មភាពរបស់មនុស្ស អង្គការកម្មវិធីបរិស្ថាន សហប្រជាជាតិបានផ្តួចផ្តើមរៀបចំសេចក្តីព្រាងអនុសញ្ញាការពារស្រទាប់អូហ្សូននាឆ្នាំ១៩៧៧ហើយដែលត្រូវបានបណ្តាប្រទេសនៅលើពិភពលោកបានចូលរួមពិភាក្សា និងអនុម័តលើសេចក្តីព្រាងនោះនៅទីក្រុងវីយែនឆ្នាំ១៩៨៥។ តាមរយៈអនុសញ្ញាវីយែនស្តីពីការការពារស្រទាប់អូហ្សូន បានសហការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីពង្រីកការយល់ដឹងពីដំណើរការវិវត្តរបស់បរិយាកាស ។

ដើម្បីជំរុញកាត់បន្ថយសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងការអនុវត្តអនុសញ្ញាវីយែនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព នៅឆ្នាំ១៩៨៧ អង្គការកម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ និងប្រតិភូមកពីប្រទេសជាច្រើនលើពិភពលោក បានមកជួបប្រជុំគ្នានៅទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ដើម្បីអនុម័តពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន។ ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តក្នុងការកាត់បន្ថយការសាយភាយសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្មចំនួន ៤លើកជាបន្តបន្ទាប់រួមមាន :

-វិសោធនកម្មនៅទីក្រុងឡុង ឆ្នាំ ១៩៩០

-វិសោធនកម្មនៅទីក្រុងកូប៉ិនហាហ្កែន ឆ្នាំ ១៩៩២

-វិសោធនកម្មនៅទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ឆ្នាំ ១៩៩៧

-និងវិសោធនកម្មនៅទីក្រុងប៉េកាំង ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។

ដោយពិនិត្យឃើញថា កិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន ជាកាតព្វកិច្ចរួមដ៏ចាំបាច់របស់ប្រជាពលរដ្ឋទូទាំងពិភពលោក និងដោយឈរលើទស្សនៈថា "**ការការពារស្រទាប់អូហ្សូន គឺជាការការពារអាយុជីវិតមនុស្ស និងបរិស្ថាន**"

មកដល់ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០២នេះ មានប្រទេសចំនួន ១៨៤ បានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាវីយែន និងប្រទេសចំនួន ១៨៣ បានផ្តល់សច្ចាប័នលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់រួចហើយ ដែលក្នុងនោះរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានចុះហត្ថលេខាសុំចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាវីយែនស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន និងពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូនកាលពីថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០១ ។ ប៉ុន្តែកម្ពុជាមិនទាន់បានចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័នលើវិសោធនកម្មណាមួយក្នុងចំណោមវិសោធនកម្មទាំង ៤ ខាងលើនៅឡើយទេ ។

យោងទៅលើការសិក្សាឯកសារ និងបទពិសោធន៍ពីប្រទេសនានានៅក្នុងតំបន់ ក្នុងការផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាវីយែន ស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន និងពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន កម្ពុជានឹងទទួលបានសារប្រយោជន៍ដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះប្រទេសកម្ពុជានឹងពុំត្រូវបង់ថវិកា ឬចំណាយណាមួយឡើយ ។

២-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះ ប្រទេសកម្ពុជាមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមជាមួយសហគមអន្តរជាតិ ក្នុងការទប់ស្កាត់នូវការរេចរឹលនៃស្រទាប់អូហ្សូន ដែលបង្កដោយសារធាតុបំផ្លាញ ស្រទាប់អូហ្សូនដោយកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន តាមរយៈការទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ ការកែច្នៃ និងការផលិតសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងឧបករណ៍ ឬគ្រឿងបរិក្ខាដែលប្រើប្រាស់សារធាតុទាំងនេះ ហើយដែលឧបករណ៍ទាំងនោះ ភាគច្រើនកំពុងត្រូវបានគេស្វះស្វែងរកកន្លែងបោះចោល ពីព្រោះឧបករណ៍ទាំងនោះនឹងត្រូវបញ្ឈប់ឱ្យប្រើប្រាស់តទៅទៀតបន្ទាប់ពីឆ្នាំ២០១០ ខាងមុខនេះ។

៣-ទទួលផលចំណេញផ្នែកនយោបាយ :

-បង្ហាញពីទស្សនៈ ឆន្ទៈរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងការរួមចំណែកដោះស្រាយបញ្ហាបរិស្ថានជាមួយសហគមន៍អន្តរជាតិ ។

-លើកកម្ពស់កិត្យានុភាពជាតិ តាមរយៈការចូលរួមប្រជុំ ដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់ពិភាក្សាដោះស្រាយបញ្ហាកាត់បន្ថយសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ។

៤-ទទួលផលចំណេញផ្នែកបរិស្ថាន :

-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះ ប្រទេសកម្ពុជានឹងទទួលបាននូវការកាត់បន្ថយនូវឥទ្ធិពលនៃការកើនកម្តៅដែលធ្វើឱ្យខូចបរិស្ថានធម្មជាតិ និងការប៉ះពាល់លើសុខភាពសាធារណៈដោយសារការ

ផ្ទុះធ្លាយស្រទាប់អូហ្សូន ។

-ទទួលបាននូវការគាំទ្រលើជំនួយបច្ចេកទេស ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលការផ្តល់នូវបច្ចេកវិទ្យា និងការទទួលព័ត៌មាន និងជំនួយជាថវិកាសម្រាប់អនុវត្តគម្រោង ដែលទាក់ទងនឹងការអនុវត្តអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះ ដូចជាការកែច្នៃ ការត្រួតពិនិត្យការនាំចូលនូវឧបករណ៍ និងសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូនប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដែលបច្ចុប្បន្ននេះ យើងទទួលបានជំនួយផ្នែកពង្រឹងសមត្ថភាព និងការរៀបចំធ្វើកម្មវិធីជាតិ ដើម្បីកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ។

៥-ផលចំណេញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច :

-ដោយសារកម្ពុជាយើងមិនមែនជាប្រទេសអ្នកផលិត ឬអ្នកនាំចេញឧបករណ៍ និងសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដូច្នេះការចូលជាសមាជិកវានឹងមិនបង្កផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់កម្ពុជាយើងទេ

-អាចចូលរួមក្នុងការអនុវត្តគម្រោងផ្នែកការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ការកែច្នៃសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដែលថវិកាទាំងនេះនឹងទទួលបានពីថវិកាពហុភាគី

-អាចទទួលបានថវិកាក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ក្នុងការត្រួតពិនិត្យការនាំចេញ នាំចូលដោយប្រើប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យាទំនើប ដែលអាចទប់ស្កាត់ចរាចរទំនិញខុសច្បាប់បានដោយមានប្រសិទ្ធភាព។

ពិនិត្យជារួម ការចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាវីយែន និងពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ នឹងពុំនាំមកនូវផលវិបាកជាអវិជ្ជមានណាមួយដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមរបស់កម្ពុជាឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញវា គឺជាឱកាសដ៏ល្អមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យកម្ពុជាទទួលបាននូវផលចំណេញលើគ្រប់វិស័យ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ដែលជាទុនយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឆ្ពោះទៅសម្រេចបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រទេសប្រកបដោយចីរភាព ។

អាស្រ័យសេចក្តីដូចបានទូលថ្វាយ និងជម្រាបជូនខាងលើ សូមរដ្ឋសភាមេត្តាពិនិត្យ និងអនុម័តសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែន ស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូននេះ ដោយអនុគ្រោះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៨ ខែ [illegible] ឆ្នាំ២០០៥

ហ៊ុន សែន

អនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែន ស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ១៩៨៥

(Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer (1985)

ចូលជាធរមានថ្ងៃទី ២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៨

បុព្វកថា

ភាគីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញានេះ :

ដោយយល់ដឹងច្បាស់ពីឥទ្ធិពលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលអាចមានទៅលើសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន បណ្តាលមកពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

ដោយរំលឹកឃើញពីខពាក់ព័ន្ធ ដែលមាននៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសរបស់សន្និសីទសហប្រជាជាតិ ស្តីពីបរិស្ថានមនុស្ស ដែលចែងថា "អនុលោមទៅតាមធម្មនុញ្ញរបស់សហប្រជាជាតិ និងគោលការណ៍នានានៃច្បាប់អន្តរជាតិ ប្រទេសទាំងអស់មានសិទ្ធិមិនអាចប៉ះពាល់បាន ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មលើធនធានរបស់ខ្លួន យោងទៅតាមគោលនយោបាយបរិស្ថានរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ និងការទទួលខុសត្រូវ ដើម្បីធានាថា សកម្មភាពនានាដែលស្ថិតនៅក្រោមសិទ្ធិអំណាច ឬការត្រួតត្រារបស់ខ្លួននឹងមិនបណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតដល់បរិស្ថានរបស់ប្រទេសផ្សេងទៀត ឬដល់តំបន់ដែលស្ថិតនៅក្រៅសិទ្ធិអំណាចត្រួតត្រារបស់ខ្លួន ។

ដោយគិតគូរពីការណាដល់លក្ខខណ្ឌ និងការទាមទាររបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។

ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់កិច្ចការ និងការសិក្សានានា ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ជាពិសេសគឺផែនការសកម្មភាពពិភពលោក ស្តីពីស្រទាប់អូសូនរបស់កម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ ។

ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់វិធានការការពារទុកជាមុន ក្នុងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ដែលត្រូវបានចាត់រួចហើយទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ ក៏ដូចជានៅថ្នាក់អន្តរជាតិ ។

ដោយយល់ថា វិធានការការពារស្រទាប់អូសូនពីការកែប្រែដោយសារសកម្មភាពមនុស្ស ទាមទារឱ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងសកម្មភាពជាអន្តរជាតិ ហើយត្រូវតែផ្អែកលើមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវ ។

ដោយយល់ពីតម្រូវការចាំបាច់នៃការស្រាវជ្រាវបន្តទៀត និងការសង្កេតពិនិត្យជាប្រចាំ ដើម្បីបន្តបង្កើនចំណេះដឹងស្តីពីស្រទាប់អូសូន និងពីឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដែលអាចកើតមាន បណ្តាលមកពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

ដោយប្តេជ្ញាចិត្តការពារសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន ប្រឆាំងនឹងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន ដែលបណ្តាលមកពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចខាងក្រោម :

មាត្រា ១
និយមន័យ

នៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ :

១. "ស្រទាប់អូសូន" មានន័យថា ជាស្រទាប់អូសូនបរិយាកាស នៅពីលើស្រទាប់ព្រំប្រទល់របស់ផែនដី ។

២. "ឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន" មានន័យថា ការប្រែប្រួលនៅក្នុងបរិស្ថានរូបសាស្ត្រ ឬបរិស្ថានជីវសាស្ត្រ ដែលរួមទាំងការប្រែប្រួលនៅក្នុងអាកាសធាតុ ដែលមានឥទ្ធិពលបំផ្លិចបំផ្លាញធ្ងន់ធ្ងរលើសុខភាពមនុស្ស ឬលើសមាសភាព ភាពរឹងមាំ និងផលិតភាពរបស់ស្ថានប្រព័ន្ធធម្មជាតិ ឬស្ថានប្រព័ន្ធដែលមនុស្សគ្រប់គ្រង ព្រមទាំងលើសម្ភារៈដែលមានប្រយោជន៍ដល់មនុស្សជាតិ ។

៣. "បច្ចេកវិទ្យា ឬឧបករណ៍ជំនួស" (alternative technologies or equipment) មានន័យថា បច្ចេកវិទ្យា ឬឧបករណ៍ ដែលការប្រើប្រាស់វា អាចឱ្យគេកាត់បន្ថយ ឬបំបាត់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព នូវការបញ្ចេញចោលសារធាតុនានា ដែលមាន ឬអាចមានឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់ស្រទាប់អូសូន ។

៤. "សារធាតុជំនួស" មានន័យថា សារធាតុដែលកាត់បន្ថយ បំបាត់ ឬចៀសវាងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់ស្រទាប់អូសូន ។

៥. "ភាគី" មានន័យថា ភាគី (សមាជិក) នៃអនុសញ្ញានេះ ក្នុងករណីដែលពុំមានការបញ្ជាក់ដោយឡែក ។

៦. "អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់" មានន័យថា អង្គការមួយដែលរួមមានរដ្ឋអធិបតេយ្យនានា នៅតំបន់ណាមួយ ហើយដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងកិច្ចការទាក់ទងនឹងអនុសញ្ញា ឬពិធីសារនានារបស់អនុសញ្ញានេះ ព្រមទាំងត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាច យោងតាមនីតិវិធីផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ក្នុងការចុះហត្ថលេខា ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិកនៃលិខិតពាក់ព័ន្ធនានា ។

មាត្រា ២
កាតព្វកិច្ចទូទៅ

១. ភាគីទាំងអស់ត្រូវតែចាត់វិធានការសមស្រប យោងទៅតាមខនានារបស់អនុសញ្ញានេះ និងរបស់ពិធីសារទាំងឡាយដែលចូលជាធរមាន ហើយដែលខ្លួនជាសមាជិក សំដៅការពារសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន ប្រឆាំងនឹងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន ដែលបណ្តាលមកពី ឬក៏ប្រហែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពមនុស្ស ដែលកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

២. យោងតាមមធ្យោបាយ និងសមត្ថភាពដែលខ្លួនមាន ភាគីទាំងអស់ត្រូវ :

ក. សហប្រតិបត្តិការតាមរយៈការសង្កេតពិនិត្យជាប្រចាំ ការស្រាវជ្រាវ និងការផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន សំដៅស្វែងយល់ និងវាយតំលៃពីឥទ្ធិពលនៃសកម្មភាពមនុស្ស ទៅលើស្រទាប់អូសូន និងពីឥទ្ធិពលទៅលើសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន បណ្តាលមកពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

ខ. ទទួលយកវិធានការច្បាប់ និងវិធានការរដ្ឋបាលសមស្រប និងសហការក្នុងការសំរបសំរួលគោលនយោបាយសមស្រប សំដៅត្រួតពិនិត្យ ដាក់កំរិត កាត់បន្ថយ ឬបញ្ចៀសនូវសកម្មភាពមនុស្ស ដែលស្ថិតនៅក្រោមសិទ្ធិអំណាច ឬការត្រួតត្រារបស់ខ្លួន ប្រសិនណាបើគេរកឃើញថា សកម្មភាពទាំងនេះមាន ឬក៏ប្រហែលជាមានឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន ដែលបណ្តាលឱ្យមានការកែប្រែ ឬក៏ប្រហែលជាឱ្យមានការប្រែស្រទាប់អូសូន ។

គ. សហការជាមួយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ សំដៅអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពនូវអនុសញ្ញានេះ ឬពិធីសារនានានៃអនុសញ្ញានេះ ដែលខ្លួនជាសមាជិក ។

៣. ក្នុងគ្រប់ករណី ខនានានៃអនុសញ្ញានេះមិនអាចប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីនានា ក្នុងការអនុម័តវិធានការក្នុងស្រុក យោងតាមច្បាប់អន្តរជាតិ បន្ថែមលើវិធានការទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងដើម ហើយក៏មិនអាចប៉ះពាល់ដល់វិធានការក្នុងស្រុកបន្ថែម ដែលភាគីណាមួយបានចាត់រួចហើយ ប្រសិនបើវិធានការទាំងនោះស៊ីសង្វាក់គ្នា ជាមួយនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន នៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ។

៤. ការអនុវត្តន៍នូវមាត្រានេះត្រូវតែផ្អែកលើមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសដ៏សមស្រប ។

មាត្រា ៣
ការស្រាវជ្រាវនិងការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ

១. ភាគីទាំងអស់ត្រូវរាប់រងផ្តួចផ្តើមគំនិត និងសហការដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ ក្នុងការដឹកនាំស្រាវជ្រាវ និងវាយតំលៃវិទ្យាសាស្ត្រលើ :

ក. ដំណើរការរូបសាស្ត្រ ឬគីមី ដែលអាចមានឥទ្ធិពលដល់ស្រទាប់អូសូន ។

ខ. សុខភាពមនុស្ស និងផលប៉ះពាល់ជីវសាស្ត្រផ្សេងទៀត ដែលបណ្តាលមកពីការកែប្រែណាមួយនៃស្រទាប់អូសូន ជាពិសេសផលប៉ះពាល់ ដែលបណ្តាលមកពីការប្រែប្រួលនៃរំភាយរស្មីស្វាយអ៊ុលត្រារបស់ព្រះអាទិត្យ ដែលមានផលប៉ះពាល់ជីវសាស្ត្រ (UV-B) ។

គ. ផលប៉ះពាល់ដល់អាកាសធាតុ ដែលបណ្តាលមកពីការកែប្រែណាមួយនៃស្រទាប់អូសូន ។

ឃ. សារធាតុ ការប្រតិបត្តិ ដំណើរការ និងសកម្មភាពនានា ដែលអាចមានឥទ្ធិពលលើស្រទាប់អូសូន ព្រមទាំងផលប៉ះពាល់សរុបរបស់វា ។

ង. សារធាតុ និងបច្ចេកវិទ្យាជំនួស ។

ច. បញ្ហាសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដូចដែលមានចែងលំអិតនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ និងទី ២ ។

២. ភាគីទាំងអស់ត្រូវជំរុញ ឬបង្កើតឱ្យបានសមស្រប ដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈស្ថាប័នអន្តរជាតិមានសមត្ថកិច្ច និងដោយមានការគិតគូរពេញលេញពីច្បាប់របស់ជាតិ ពីសកម្មភាពកំពុងមានទាំងថ្នាក់ជាតិ និងអន្តរជាតិ នូវកម្មវិធីរួម ឬកម្មវិធីបន្ថែម សំរាប់ការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំលើស្ថានភាពស្រទាប់អូសូន និងប៉ារ៉ាម៉ែតពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដូចមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ។

៣. ភាគីទាំងអស់ត្រូវសហប្រតិបត្តិការដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈស្ថាប័នអន្តរជាតិមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីធានាឱ្យមានការប្រមូល ការផ្តល់សុពលភាព និងការបញ្ជូននូវទិន្នន័យស្រាវជ្រាវ ឬទិន្នន័យបានមកពីការសង្កេត តាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យពិភពលោកពាក់ព័ន្ធ ដោយទៀងទាត់ និងទាន់ពេលវេលា ។

មាត្រា ៤
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅក្នុងវិស័យច្បាប់វិទ្យាសាស្ត្រនិងបច្ចេកទេស

១. ភាគីទាំងអស់ត្រូវសំរបសំរួល និងជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស សង្គមសេដ្ឋកិច្ច ពាណិជ្ជកម្ម និងច្បាប់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអនុសញ្ញានេះ ដូចមានចែងលំអិតនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ២ ។ ព័ត៌មានទាំងនេះត្រូវផ្តល់ឱ្យទៅស្ថាប័ននានា ដែលភាគីទាំងអស់បានឯកភាព ។ នៅពេលទទួលព័ត៌មានដែលភាគីផ្តល់ឱ្យចាត់ទុកថាជាព័ត៌មានសំងាត់ ស្ថាប័នទទួលត្រូវធានាថា ព័ត៌មាននេះនឹងមិនត្រូវបញ្ចេញ ហើយត្រូវសរុបបញ្ចូលគ្នា ដើម្បីការពារភាពសំងាត់របស់វា មុននឹងដាក់ឱ្យភាគីផ្សេងៗយកប្រើប្រាស់ ។

២. ភាគីទាំងអស់ត្រូវសហប្រតិបត្តិការ ស្របតាមច្បាប់ បទប្បញ្ញត្តិ និងការប្រតិបត្តិរបស់ជាតិខ្លួន ដោយគិតគូរពីតំរូវការរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ផង ក្នុងការជំរុញដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ នូវការអភិវឌ្ឍន៍ ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា និងការផ្ទេរចំណេះដឹង ។ ជាពិសេស កិច្ចសហប្រតិបត្តិការទាំងនេះត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈ :

ក. ការសំរបសំរួលការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យា និងឧបករណ៍ជំនួសដោយភាគីដទៃទៀត ។

ខ. ការផ្តល់ឱ្យនូវព័ត៌មានស្តីពីបច្ចេកវិទ្យា និងឧបករណ៍ជំនួស ព្រមទាំងការផ្គត់ផ្គង់នូវសៀវភៅណែនាំសំរាប់បច្ចេកវិទ្យា ឬឧបករណ៍ទាំងនោះ ។

គ. ការផ្គត់ផ្គង់នូវឧបករណ៍ និងគ្រឿងបរិក្ខារចាំបាច់ សំរាប់ការស្រាវជ្រាវ និងការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ ។

ឃ. ការបណ្តុះបណ្តាលសមស្របសល់បុគ្គលិកបច្ចេកទេស និងវិទ្យាសាស្ត្រ ។

មាត្រា ៥
ការបញ្ជូនព័ត៌មាន

តាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាន ភាគីទាំងអស់ត្រូវបញ្ជូនឱ្យទៅកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគី ដែលបានរៀបចំដោយយោងតាមមាត្រាទី ៦ នូវព័ត៌មានស្តីពីវិធានការនានា ដែលខ្លួនបានចាត់ ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារផ្សេងទៀត ដែលខ្លួនបានចុះហត្ថលេខា ក្នុងទំរង់មួយ និងចន្លោះពេលដែលកំណត់ដោយកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគី ។

មាត្រា ៦
អង្គសន្និបាតរបស់ភាគី

១. អង្គសន្និបាតរបស់ភាគីត្រូវបានបង្កើតឡើង យោងតាមមាត្រានេះ ។ កិច្ចប្រជុំលើកទី ១ នៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគីត្រូវកោះហៅ មិនយឺតជាងមួយឆ្នាំក្រោយពីអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ដោយលេខាធិការដ្ឋាន ដែលជ្រើសតាំងជាបណ្តោះអាសន្ន យោងតាមមាត្រាទី ៧ ។ ក្រោយពីពេលនេះមក កិច្ចប្រជុំសាមញ្ញរបស់ភាគីត្រូវប្រព្រឹត្តទៅដោយទៀងទាត់ ក្នុងចន្លោះពេល ដែលនឹងកំណត់ដោយអង្គសន្និបាត នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកទី ១ របស់ខ្លួន ។

២. កិច្ចប្រជុំវិសាមញ្ញនៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី អាចប្រព្រឹត្តទៅនៅពេលណាមួយ ដែលអង្គសន្និបាតយល់ឃើញថាចាំបាច់ ឬនៅពេលដែលមានលិខិតសំណូមពរជាលាយល័ក្ខអក្សរបស់ភាគីណាមួយ ក្នុងករណីដែលមានភាគីដទៃទៀតយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនមួយភាគបីគាំទ្រ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ ក្រោយពេលដែលលេខាធិការដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយសំណូមពរនេះទៅឱ្យ ។

អង្គសន្និបាតត្រូវសំរេច និងអនុម័តតាមរយៈកុងសង់ស៊ុស លើបែបបទនីតិវិធី និងបែបបទហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួន និងសំរាប់ស្ថាប័នសាខាដទៃទៀត ក៏ដូចជាលើបែបបទហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ដំណើរការលេខាធិការដ្ឋាន ។

អង្គសន្និបាតត្រូវពិនិត្យជាប្រចាំលើការអនុវត្តន៍នៃអនុសញ្ញានេះ ហើយក្រៅពីនេះត្រូវ:

ក. កំណត់នូវទំរង់ និងរយៈពេលសំរាប់បញ្ជូនព័ត៌មាន ដែលត្រូវធ្វើយោងតាមមាត្រាទី ៥ ព្រមទាំងព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍នានា ដែលស្ថាប័នសាខាដាក់ជូន ។

ខ. ពិនិត្យលើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រស្តីពីស្រទាប់អូសូន ពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូនដែលអាចកើតមាន និងពីឥទ្ធិពលនៃការកែប្រែនេះ ។

គ. ជំរុញឱ្យមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា យោងតាមមាត្រាទី ២ នូវគោលនយោបាយសមស្រប យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការនានា សំរាប់កាត់បន្ថយការបញ្ចេញចោលនូវសារធាតុ ដែលបណ្តាលឱ្យ ឬដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ព្រមទាំងផ្តល់នូវអនុសាសន៍លើវិធានការផ្សេងទៀត ទាក់ទងទៅនឹងអនុសញ្ញានេះ ។

ឃ. ទទួលយក ដោយយោងតាមមាត្រាទី ៣ និងទី ៤ នូវកម្មវិធីសំរាប់ការស្រាវជ្រាវ សង្កេតតាមដានជាប្រចាំ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន និងការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា និងចំណេះដឹង ។

ង. យកមកពិនិត្យ និងទទួលយក នៅពេលដែលមានការទាមទារ យោងតាមមាត្រាទី ៩ និងទី ១០ នូវការធ្វើវិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញានេះ - ព្រមទាំងឧបសម្ព័ន្ធរបស់វា ។

ច. ពិនិត្យពិចារណាលើវិសោធនកម្មនៃពិធីសារណាមួយ ក៏ដូចជាឧបសម្ព័ន្ធរបស់វា ហើយក្នុងករណីនេះ ផ្តល់យោបល់ដល់ភាគីទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យទទួលយកនូវវិសោធនកម្មនៃពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ។

ឆ. យកមកពិនិត្យ និងទទួលយក នៅពេលដែលមានការទាមទារ យោងតាមមាត្រាទី ១០ នូវឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែមរបស់អនុសញ្ញានេះ ។

ជ. យកមកពិនិត្យ និងទទួលយក នៅពេលដែលមានការទាមទារ នូវពិធីសារនានា យោងតាមមាត្រាទី ៨ ។

ឈ. បង្កើតនូវស្ថាប័នសាខានានា ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ សំរាប់អនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ ។

ញ. ស្វែងរក ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ នូវសេវារបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ និងគណៈកម្មាធិការវិទ្យាសាស្ត្រ ដូចជា អង្គការឧតុនិយមពិភពលោក និងអង្គការសុខភាពពិភពលោក ក៏ដូចជាគណៈកម្មាធិការសំរបសំរួលផ្នែកស្រទាប់អូសូន នៅក្នុងការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ ការសង្កេតពិនិត្យជាប្រចាំ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគោលបំនងរបស់អនុសញ្ញានេះ ព្រមទាំងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលទទួលបានពីស្ថាប័ន និងគណៈកម្មាធិការទាំងនេះឱ្យបានសមស្រប ។

ដ. ពិនិត្យ និងធ្វើសកម្មភាពបន្ថែមទៀត ដែលអាចចាំបាច់ សំរាប់ឈានទៅដល់គោលបំនងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

៣. អង្គការសហប្រជាជាតិ ស្ថាប័នជំនាញរបស់អង្គការនេះ និងទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ ក៏ដូចជាប្រទេសដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អនុសញ្ញានេះ អាចចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ជាអ្នកសង្កេតការណ៍ ។ ស្ថាប័ន ឬទីភ្នាក់ងារណាមួយ ទោះជាថ្នាក់ជាតិ ឬអន្តរជាតិ របស់រដ្ឋាភិបាល ឬមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលមានជំនាញនៅក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ហើយដែលបានជូនដំណឹងដល់លេខាធិការដ្ឋានស្តីពីបំនងរបស់ខ្លួន ក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំនៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ក្នុងនាមជាអ្នកសង្កេតការណ៍ អាចចូលរួមបាន ប្រសិនណាបើពុំមានការជំទាស់ពីសមាជិកវត្តមានចំនួនយ៉ាងហោចណាស់មួយភាគបី ។ ការអនុញ្ញាត និងការចូលរួមរបស់អ្នកសង្កេតការណ៍ ត្រូវតែអនុលោមទៅតាមបែបបទនីតិវិធី ដែលអនុម័តដោយអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ។

មាត្រា ៧
លេខាធិការដ្ឋាន

១. មុខងាររបស់លេខាធិការដ្ឋានរួមមាន ៖

ក. ចាត់ចែង និងផ្តល់សេវាដល់កិច្ចប្រជុំនានា ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រាទី ៦. ៨. ៩ និង ១០ ។

ខ. រៀបចំ និងចែកចាយរបាយការណ៍ ដោយផ្អែកទៅលើព័ត៌មានដែលទទួលបាន យោងតាមមាត្រាទី ៤ និង ៥ ក៏ដូចជាព័ត៌មានដែលបានមកពីកិច្ចប្រជុំរបស់ស្ថាប័នសាខានានា ដែលបង្កើតឡើងយោងតាមមាត្រាទី ៦

គ. បំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនដែលកំណត់ដោយពិធីសារណាមួយ ។

ឃ. រៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ដែលបានធ្វើសំដៅបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន នៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ហើយបង្ហាញរបាយការណ៍ទាំងនេះ ជូនដល់អង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ។

ង. ធានាឱ្យមានការសំរបសំរួលចាំបាច់ជាមួយស្ថាប័នអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេសធ្វើការរៀបចំផ្នែករដ្ឋបាល ឬកុងត្រានានា ដែលចាំបាច់សំរាប់រំលែកមុខងាររបស់ខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ។

២. កម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិនឹងបំពេញមុខងាររបស់លេខាធិការដ្ឋានជាបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់ពេលចុងកិច្ចប្រជុំអចិន្ត្រៃយ៍លើកទីមួយនៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ដែលប្រព្រឹត្តទៅយោងតាមមាត្រាទី ៦ ។ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំអចិន្ត្រៃយ៍លើកទីមួយរបស់ខ្លួន អង្គសន្និបាតរបស់ភាគីត្រូវជ្រើសតាំងលេខាធិការដ្ឋាន ពីចំណោមអង្គការអន្តរជាតិមានសមត្ថកិច្ចដែលមានស្រាប់ ហើយដែលបង្ហាញនូវឆន្ទៈរបស់ខ្លួនក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់លេខាធិការដ្ឋាន ក្រោមអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៨
ការអនុម័តពិធីសារ

១. អង្គសន្និបាតរបស់ភាគីអាចអនុម័តលើពិធីសារនានា នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំណាមួយ យោងតាមមាត្រាទី ២ ។

២. លេខាធិការដ្ឋានត្រូវផ្ញើអត្ថបទនៃពិធីសារណាមួយដែលស្នើឡើង ជូនទៅសមាជិកទាំងអស់ យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបាន ប្រាំមួយខែ មុនកិច្ចប្រជុំ ។

មាត្រា ៩
វិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញាឬពិធីសារ

១. ភាគីនីមួយៗអាចស្នើធ្វើវិសោធនកម្មដល់អនុសញ្ញានេះ ឬពិធីសារណាមួយ ។ វិសោធនកម្មទាំងនេះត្រូវតែឈរលើមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវ ។

២. វិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវតែអនុម័តនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនៃសន្និបាតរបស់ភាគី ។ វិសោធនកម្មលើពិធីសារណាមួយត្រូវតែអនុម័តនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីនៃពិធីសារនោះ ។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវតែផ្ញើអត្ថបទវិសោធនកម្ម ដែលស្នើឡើងលើអនុសញ្ញា ឬពិធីសារណាមួយ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារនោះ យ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយខែ មុនកិច្ចប្រជុំពិនិត្យវិសោធនកម្មនោះ ទៅឱ្យភាគីទាំងអស់ ។ លេខាធិការដ្ឋានក៏ត្រូវផ្ញើសំណើវិសោធនកម្មទៅឱ្យភាគីហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញា ដើម្បីជាពត៌មាន ។

៣. ភាគីទាំងអស់ត្រូវតែខិតខំឱ្យអស់សមត្ថភាព ដើម្បីឈានដល់កិច្ចព្រមព្រៀងលើសំណើវិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញានេះ តាមរយៈកុងសង់ស៊ុស ។ ប្រសិនបើកិច្ចខិតខំឱ្យមានកុងសង់ស៊ុសពុំបានសំរេច ហើយពុំអាចឈានដល់កិច្ចព្រមព្រៀងបាន នោះវិសោធនកម្មត្រូវអនុម័តដោយសំលេងភាគច្រើនបីភាគបួនរបស់ភាគីទាំងអស់ ដែលមានវត្តមាន ហើយដែលបោះឆ្នោតនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ ហើយត្រូវដាក់ជូនដល់ភាគីទាំងអស់ សំរាប់ផ្តល់សច្ចាប័ន អនុម័ត ឬការទទួលយក ។

៤. នីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ៣ ត្រូវតែអនុវត្តសំរាប់វិសោធនកម្មនៃពិធីសារទាំងអស់ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលពីរភាគបីនៃភាគីរបស់ពិធីសារ ដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោតនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ អនុម័តយល់ស្រប ។

៥. ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការអនុម័ត ឬការទទួលស្គាល់លើវិសោធនកម្ម ត្រូវតែធ្វើជូនដល់កន្លែងតំកល់ជាលាយល័ក្ខអក្សរ ។ វិសោធនកម្មដែលត្រូវបានអនុម័តយោងតាមមាត្រាទី ៣ ឬទី ៤ ត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកដែលទទួលស្គាល់ នៅថ្ងៃទី ៩០ ក្រោយពេលដែលកន្លែងតំកល់បានទទួលលិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការផ្តល់សច្ចាប័ន ការអនុម័ត ឬការទទួលស្គាល់ របស់សមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនបីភាគបួន ឬរបស់សមាជិកនៃពិធីសារនេះយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនពីរភាគបី លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានចែងដោយឡែកណាមួយនៅក្នុងពិធីសារនេះ ។ វិសោធនកម្មនេះត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកទាំងអស់ នៅថ្ងៃទី ៩០ ក្រោយពេលដែលភាគីទាំងនោះតំកល់ទុកនូវឯកសារស្តីពីការផ្តល់សច្ចាប័ន ការអនុម័ត និងការទទួលយកលើវិសោធនកម្មនេះ ។

៦. នៅក្នុងមាត្រានេះ "ភាគីរបស់ពិធីសារ ដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោត" មានន័យថា ភាគីដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោតយល់ស្រប ឬជំទាស់ ។

មាត្រា ១០
ការអនុម័តនិងវិសោធនកម្មលើឧបសម្ព័ន្ធ

១. ឧបសម្ព័ន្ធនានារបស់អនុសញ្ញានេះ ឬរបស់ពិធីសារណាមួយ គឺជាផ្នែកមិនអាចកាត់ផ្តាច់បានរបស់អនុសញ្ញា ឬពិធីសារនោះ ហើយក្នុងករណីដែលអាចមាន សេចក្តីយោងណាមួយទៅលើអនុសញ្ញា ឬពិធីសាររបស់វា គឺជាសេចក្តីយោងទៅលើឧបសម្ព័ន្ធរបស់វាដែរ ។ ឧបសម្ព័ន្ធទាំងនេះនិយាយតែពីកិច្ចការវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស និងរដ្ឋបាលប៉ុណ្ណោះ ។

២. លើកលែងតែមានចែងជាពិសេសនៅក្នុងនៅក្នុងពិធីសារណាមួយស្តីពីឧបសម្ព័ន្ធរបស់វា នីតិវិធីដូចខាងក្រោមត្រូវអនុវត្តសំរាប់សំណើ ការអនុម័ត និងការចូលជាធរមាននៃឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែមរបស់អនុសញ្ញានេះ ឬរបស់ឧបសម្ព័ន្ធទាំងឡាយរបស់ពិធីសារណាមួយ :

ក. ឧបសម្ព័ន្ធសំរាប់អនុសញ្ញានេះត្រូវតែស្នើឡើង និងអនុម័ត យោងទៅតាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រាទី ៩ កថាខ័ណ្ឌទី ២ និងទី ៣ ហើយឧបសម្ព័ន្ធសំរាប់ពិធីសារណាមួយត្រូវតែស្នើឡើង និងអនុម័ត យោងតាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រាទី ៩ កថាខ័ណ្ឌទី ២ និងទី ៤ ។

ខ. សមាជិកណាមួយដែលមិនអាចអនុម័តឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែមរបស់អនុសញ្ញានេះ ឬឧបសម្ព័ន្ធរបស់ពិធីសារណាមួយដែលខ្លួនជាសមាជិក ត្រូវតែជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរដល់កន្លែងតំកល់ទុក ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែចាប់ពីពេលដែលកន្លែងតំកល់ទុកផ្តល់ពត៌មានស្តីពីការទទួលយកឧបសម្ព័ន្ធនោះ ។ កន្លែងតំកល់ទុកត្រូវតែជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរជាបន្ទាន់ ដល់សមាជិកទាំងអស់ ។ នៅពេលណាក៏បាន សមាជិកណាមួយអាចទទួលយកឧបសម្ព័ន្ធ ជំនួសឱ្យការការប្រកាសបដិសេធពីពេលមុន ហើយបន្ទាប់មក ឧបសម្ព័ន្ធនោះត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកនោះ ។

គ. ក្រោយរយៈពេលប្រាំមួយខែ គិតចាប់ពីពេលដែលកន្លែងតំកល់ទុកចែកផ្សាយនូវសេចក្តីជូនដំណឹង ឧបសម្ព័ន្ធនឹងត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកទាំងអស់នៃអនុសញ្ញានេះ ឬនៃពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ហើយដែលភាគីទាំងនោះមិនបានធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹង យោងតាមខដែលមានចែងនៅក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ "ខ" ខាងលើ ។

៣. សំណើ ការទទួលយក និងការចូលជាធរមាននៃវិសោធនកម្មលើឧបសម្ព័ន្ធរបស់អនុសញ្ញានេះ ឬរបស់ពិធីសារណាមួយ ត្រូវតែអនុវត្តដោយអនុលោមទៅតាមនីតិវិធីដូចគ្នាទៅនឹងសំណើ ការទទួលយក និងការចូលជាធរមាននៃឧបសម្ព័ន្ធរបស់អនុសញ្ញានេះ ឬឧបសម្ព័ន្ធរបស់ពិធីសារណាមួយ ។ វិសោធនកម្ម និងឧបសម្ព័ន្ធទាំងនេះត្រូវតែសង្កត់ធ្ងន់លើកិច្ចការវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ។

៤. ប្រសិនបើឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែម ឬវិសោធនកម្មរបស់ឧបសម្ព័ន្ធ បណ្តាលឱ្យមានវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ឬលើពិធីសារណាមួយ នោះឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែម ឬវិសោធនកម្មរបស់ឧបសម្ព័ន្ធខាងលើ មិនអាចចូលជាធរមានបានទេ ប្រសិនបើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ឬលើពិធីសារពាក់ព័ន្ធមិនទាន់ចូលជាធរមាន ។

មាត្រា ១១
ការដោះស្រាយវិវាទ

១. នៅក្នុងករណីដែលមានវិវាទរវាងសមាជិកអនុសញ្ញា ស្តីពីការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ សមាជិកទាំងនោះត្រូវស្វែងរកដំណោះស្រាយ តាមរយៈការចរចារ ។

២. ប្រសិនបើសមាជិកទាំងនោះមិនអាចឈានទៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងបានតាមរយៈការចរចារ នោះគេអាចស្វែងរករួមគ្នានូវការសំរុះសំរួល ដោយភាគីទីបី ។

៣. នៅពេលផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ឬនៅពេលណាមួយក្រោយពីនេះ ប្រទេស ឬអង្គការសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់ អាចប្រកាសជាលាយល័ក្ខអក្សរ ដល់កន្លែងតំកល់ទុក ថាចំពោះវិវាទដែលមិនអាចដោះស្រាយតាមរយៈវិធីដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងលើ ខ្លួននឹងទទួលយកនូវមធ្យោបាយដោះស្រាយវិវាទមួយ ឬទាំងពីរខាងក្រោម យោងតាមការចាំបាច់ :

ក. ការសំរុះសំរួល យោងតាមនីតិវិធីដែលនឹងត្រូវអនុម័តដោយអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំសាមញ្ញលើកទី ១ របស់ខ្លួន ។

ខ. ការដាក់ក្តីវិវាទជូនទៅតុលាការអន្តរជាតិ ។

៤. ប្រសិនបើ យោងតាមកថាខ័ណ្ឌទី ៣ ខាងលើ ភាគីវិវាទពុំទទួលយកនូវនីតិវិធីដូចគ្នាណាមួយ នោះក្តីវិវាទត្រូវដាក់ជូនទៅ conciliation យោងតាមកថាខ័ណ្ឌទី ៥ ខាងក្រោម ប្រសិនបើភាគីទាំងនោះពុំបានឯកភាពដោយរបៀបណាមួយផ្សេងទៀត ។

៥. គណកម្មាការ conciliation ត្រូវរៀបចំឡើង យោងតាមសំណើរបស់ភាគីវិវាទណាមួយ ។ ភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗតែងតាំងចំនួនសមាជិកនៃគណៈកម្មាការនេះស្មើគ្នា ហើយប្រធានមួយរូបត្រូវជ្រើសរើសឡើងដោយសមាជិកទាំងអស់ដែលតែងតាំងដោយភាគីនីមួយៗ ។ គណកម្មាធិការនេះត្រូវផ្តល់នូវអនុសាសន៍ចុងក្រោយ ដែលភាគីទាំងអស់ត្រូវគោរពតាម ។

៦. ឧទាំងឡាយនៃមាត្រានេះមានប្រសិទ្ធិភាពសំរាប់ពិធីសារទាំងអស់ លើកលែងតែមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារនោះ ។

មាត្រា ១២
ហត្ថលេខា

អនុសញ្ញានេះត្រូវចំហសំរាប់ចុះហត្ថលេខា នៅក្រសួងការបរទេសសហព័ន្ធរបស់សាធារណរដ្ឋអូទ្រីស នៅទីក្រុងវីយែន ចាប់ពីថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ដល់ថ្ងៃទី ២១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៥ និងនៅទីស្នាក់ការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ នៅទីក្រុងញូយ៉ក ចាប់ពីថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ដល់ថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៦ ។

មាត្រា ១៣
ការផ្តល់សច្ចាប័នការទទួលយកនិងការអនុម័ត

១. អនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារណាមួយ គឺជាកម្មវត្ថុសំរាប់ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក និងការអនុម័ត ដោយរដ្ឋនានា ឬដោយអង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ។

២. អង្គការណាមួយ ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទីមួយខាងលើ ហើយដែលក្លាយជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ឬនៃពិធីសារណាមួយ ដោយពុំមានប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួនជាភាគីសមាជិករបស់អនុសញ្ញាឬពិធីសារនោះ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ នៅក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារនោះ ។ នៅក្នុងករណីដែលមានសមាជិកមួយ ឬច្រើនរបស់អង្គការ ជាភាគីសមាជិករបស់អនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធ អង្គការនោះ និងសមាជិករបស់ខ្លួនត្រូវធ្វើការសំរេចស្តីពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន លើការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចខ្លួន ក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារនោះ ។ នៅក្នុងករណីនេះ អង្គការ និងប្រទេសជាសមាជិករបស់អង្គការនេះ ពុំត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិនានា នៅក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងពេលតែមួយឡើយ ។

៣. នៅក្នុងឧបករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក ឬអនុម័តរបស់ខ្លួន អង្គការទាំងឡាយដែលមាននិយាយក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ខាងលើ ត្រូវប្រកាសស្តីពីទំហំនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ។ អង្គការទាំងនេះក៏ត្រូវផ្តល់ពត៌មានដល់កន្លែងតំកល់ទុក ស្តីពីការកែប្រែសំខាន់ណាមួយ លើទំហំនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៤
ការចូលជាសមាជិក

១. អនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារណាមួយ ត្រូវបើកចំហសំរាប់ការចូលជាសមាជិកដោយប្រទេសនានា និងអង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលអនុសញ្ញា ឬពិធីសារនោះត្រូវបិទបញ្ឈប់ការចុះហត្ថលេខា ។ ឧបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិកត្រូវទុកនៅកន្លែងតំកល់ទុក ។

២. នៅក្នុងឧបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួន អង្គការទាំងឡាយដែលមាននិយាយក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ខាងលើ ត្រូវប្រកាសស្តីពីទំហំនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ។ អង្គការទាំងនេះ ក៏ត្រូវផ្តល់ពត៌មានដល់កន្លែងតំកល់ទុក ស្តីពីការកែប្រែសំខាន់ណាមួយ លើទំហំនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

៣. ខទាំងឡាយនៃកថាខ័ណ្ឌទី ២ របស់មាត្រាទី ១៣ ត្រូវអនុវត្តសំរាប់អង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ដែលចូលជាសមាជិកជាមួយនឹងអនុសញ្ញា ឬពិធីសារណាមួយ ។

មាត្រា ១៥
សិទ្ធិបោះឆ្នោត

១. សមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ឬពិធីសារណាមួយ ត្រូវមានសំលេងមួយ ។

២. លើកលែងតែបានមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ខាងលើ នៅក្នុងកិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន អង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ត្រូវបញ្ចេញសិទ្ធិបោះឆ្នោត ដោយមានចំនួនសំលេងស្មើនឹងចំនួនប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួន ហើយដែលជាសមាជិករបស់អនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ។ អង្គការទាំងនេះត្រូវចូលរួមបោះឆ្នោត ប្រសិនបើប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួនបញ្ចេញសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ខ្លួន និងផ្ទុយមកវិញ ។

មាត្រា ១៦
ទំនាក់ទំនងរវាងអនុសញ្ញានិងពិធីសារនានារបស់វា

១. ប្រទេសមួយ ឬអង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់មួយពុំអាចជាសមាជិករបស់ពិធីសារបានទេ ប្រសិនបើគេពុំមែនជាសមាជិករបស់អនុសញ្ញា ឬក៏អាចជាសមាជិករបស់ពិធីសារ និងអនុសញ្ញាក្នុងពេលតែមួយ ។

២. សេចក្តីសំរេចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពិធីសារត្រូវតែធ្វើឡើង ដោយសមាជិករបស់ពិធីសារនោះតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ១៧
ការចូលជាធរមាន

១. អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាន នៅថ្ងៃទីកៅសិប បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ទីម្ភៃនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក ។

២. ពិធីសារណាមួយ លើកលែងតែមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារនោះ ត្រូវចូលជាធរមាន នៅថ្ងៃទីកៅសិប បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ទីដប់មួយនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក ។

៣. សំរាប់សមាជិកណា ដែលផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិកលើអនុសញ្ញានេះ ក្រោយពីការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ទីម្ភៃនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជា

ធរមាន នៅថ្ងៃទីកៅសិប បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ផ្តល់ សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក របស់សមាជិកនោះ ។

៤. ពិធីសារណាមួយ លើកលែងតែមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារនោះ ត្រូវចូលជាធរមាន សំរាប់សមាជិកដែលផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិកលើពិធីសារនោះ ក្រោយពេលដែលពិធីសារនោះចូលជាធរមាន អនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌទី ២ ខាងលើ នៅថ្ងៃទីកៅសិប បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលសមាជិកនោះដាក់តំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ផ្តល់ សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួន ឬនៅថ្ងៃដែលអនុសញ្ញាចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកនោះ ។ ចំពោះកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះ ត្រូវយកតាមកាលបរិច្ឆេទណាដែលក្រោយគេ ។

៥. សំរាប់កថាខ័ណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងលើ ឧបករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិករបស់អង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ណាមួយ ពុំត្រូវចាត់ទុកថាជាឧបករណ៍បន្ថែមទៀត សំរាប់សមាជិករបស់អង្គការនោះឡើយ ។

មាត្រា ១៨
ខមាក់លក្ខខណ្ឌ

ពុំមានខដាក់លក្ខខណ្ឌណាមួយអាចត្រូវធ្វើសំរាប់អនុសញ្ញានេះទេ ។

មាត្រា ១៩
ការលាចេញ

១. សមាជិកណាមួយអាចលាចេញពីអនុសញ្ញា តាមរយៈការជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរដល់កន្លែងតំកល់ទុក នៅពេលណាមួយក៏បាន ក្រោយរយៈពេលបួនឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានសំរាប់ភាគីនោះ ។

២. លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារណាមួយ ភាគីណាមួយអាចលាចេញពីពិធីសារណាមួយ តាមរយៈការជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរដល់កន្លែងតំកល់ទុក នៅពេលណាមួយក៏បាន ក្រោយរយៈពេលបួនឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន សំរាប់ភាគីនោះ ។

៣. ការលាចេញទាំងនេះត្រូវចូលជាធរមាន ក្រោយរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលដែលកន្លែងតំកល់ទុកបានទទួលពាក្យសុំលាលែង ឬក៏នៅពេលក្រោយពីនេះទៀត ដែលអាចមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងលិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការលាចេញ ។

៤. សមាជិកណាមួយដែលលាចេញពីអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា លាលែងចេញពីពិធីសារទាំងឡាយដែលខ្លួនជាសមាជិក ។

មាត្រា ២០
កន្លែងតំកល់ទុក

១. អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវទទួលមុខងារជាអ្នកតំកល់ទុកនៃអនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារនានា ។

២. កន្លែងតំកល់ទុកត្រូវផ្តល់ពត៌មានខាងក្រោម ជូនដល់សមាជិកនានា :

   ក. ការចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ និងលើពិធីសារណាមួយ និងការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក យោងតាមមាត្រា ១៣ និង ១៤ ។

ខ. កាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញា ឬពិធីសារណាមួយចូលជាធរមាន យោងតាមមាត្រា ១៧ ។

គ. លិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការលាចេញ ដែលធ្វើឡើងយោងតាមមាត្រាទី ១៩ ។

ឃ. វិសោធនកម្ម ដែលអនុម័តសំរាប់អនុសញ្ញា ឬពិធីសារណាមួយ ការទទួលយកវិសោធនកម្មនោះដោយ

សមាជិកនានា និងកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាន យោងតាមជំពូក ៩ ។

ង. របាយការណ៍ទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការយល់ព្រម នឹងការអនុម័តលើឧបសម្ព័ន្ធនានា និងលើវិសោធនកម្មនៃឧបសម្ព័ន្ធ អនុលោមទៅតាមមាត្រាទី ១០ ។

ច. សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់អង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ស្តីពីវិសាលភាពនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការនានា ដែលកំណត់ដោយអនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារនានា ព្រមទាំងការកែប្រែណាមួយ ។

ឆ. សេចក្តីប្រកាស ដែលធ្វើឡើងយោងតាមជំពូក ១១ កថាខណ្ឌទី ៣ ។

មាត្រា ២១
អត្ថបទច្បាប់ដើម

ច្បាប់ដើមនៃអនុសញ្ញានេះ មានជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងអេស្ប៉ាញ មានតំលៃស្មើគ្នា ហើយ ត្រូវតំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការដ្ឋានរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

អនុសញ្ញានេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយតំណាងដែលមានសិទ្ធិពេញលេញ ។

ធ្វើនៅទីក្រុងវីយែន ថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ១

ការស្រាវជ្រាវនិងការសង្កេតតាមមានជាប្រចាំ

១. សមាជិកទាំងអស់របស់អនុសញ្ញានេះ ទទួលស្គាល់ថា បញ្ហាវិទ្យាសាស្ត្រសំខាន់ៗគឺ :

ក. ការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ដែលនាំឱ្យមានការប្រែប្រួលនូវបរិមាណរំភាយកាំរស្មីស្វាយអ៊ុលត្រារបស់ព្រះអាទិត្យមានឥទ្ធិពលជីវសាស្ត្រ (UV-B) ដែលចាំងមកដល់ផ្ទៃផែនដី ព្រមទាំងផលវិបាកដែលអាចកើតមានដល់សុខភាពមនុស្ស ដល់សារពាង្គកាយ ស្ថានប្រព័ន្ធ និងរូបធាតុនានាដែលមានប្រយោជន៍សំរាប់មនុស្សជាតិ ។

ខ. ការកែប្រែនូវរបាយអូសូនតាមបន្ទាត់ឈរ ដែលអាចផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធរបស់សីតុណ្ហភាពបរិយាកាស និងផលវិបាកដែលអាចកើតមានដល់ធាតុអាកាស និងអាកាសធាតុ ។

២. យោងតាមមាត្រាទី ៣ សមាជិកទាំងអស់របស់អនុសញ្ញានេះត្រូវធ្វើសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងការដឹកនាំការស្រាវជ្រាវនិងការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ និងក្នុងការរៀបចំអនុសាសន៍នានា សំរាប់កិច្ចការស្រាវជ្រាវ និងសង្កេតតាមដាននាពេលអនាគត នៅក្នុងវិស័យទាំងឡាយ ដូចជា :

ក. ការស្រាវជ្រាវលើផ្នែករូបសាស្ត្រ និងគីមីរបស់បរិយាកាស

(១) គំរូជាទ្រឹស្តីយ៉ាងពេញលេញ : ការរៀបចំគំរូបន្ថែមទៀត ដែលពិនិត្យលើអន្តរកម្មរវាងដំណើរការរំភាយរស្មី ឌីណាមិច និងគីមី, សិក្សាពីឥទ្ធិពល នៅពេលតែមួយ របស់ប្រភេទដែលកើតឡើងដោយធម្មជាតិ និងប្រភេទដែលមនុស្សបង្កើត ទៅលើអូសូនបរិយាកាស, បំណកស្រាយសំណុំទិន្នន័យផ្កាយរណប ឬមិនមែនផ្កាយរណប ដែលវាស់វែងបាន, វាយតំលៃលើនិន្នាការរបស់ប៉ារ៉ាម៉ែតបរិយាកាស និងរូបភូគព្ភសាស្ត្រ, និងការរៀបចំវិធីសាស្ត្រសំរាប់កំណត់ទំនាក់ទំនងរវាងការប្រែប្រួលនៅក្នុងប៉ារ៉ាម៉ែតទាំងនេះ ជាមួយនឹងមូលហេតុដោយឡែកនានា ។

(២) ការសិក្សាក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍លើ : rate coefficients, absorption cross-sections និងយន្តការនៃដំណើរប្រព្រឹត្តិគីមី និងផូតូគីមីរបស់មណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់, ទិន្នន័យបានមកពីការវិភាគស្ប៊ិច សំរាប់គាំទ្រការវាស់វែងនៅនឹងកន្លែងនៅគ្រប់តំបន់ស្ប៊ិចពាក់ព័ន្ធ ។

(៣) ការវាស់វែងនៅនឹងកន្លែង : កំហាប់ និងភួចរបស់ប្រភពឧស្ម័នសំខាន់ៗដែលមានប្រភពពីធម្មជាតិ និងពីមនុស្ស, ការសិក្សាពីឌីណាមិចបរិយាកាស, ការវាស់វែងក្នុងពេលតែមួយលើ photochemically-related species down to the planetary boundary layer ដោយប្រើឧបករណ៍នៅនឹងកន្លែង ឬពីចំងាយ, ការប្រៀបធៀបគ្នាទៅវិញទៅមកលើ sensors ផ្សេងៗគ្នា ដោយរួមទាំង coordinated correlative measurements for satellite instrumentation, three-dimensional fields of key atmospheric trace constituents ភួចស្ប៊ិចពន្លឺព្រះអាទិត្យ និងប៉ារ៉ាម៉ែតឧតុនិយម ។

(៤) ការបង្កើតឧបករណ៍ ដូចជា satellite and non-satellite sensors for atmospheric trace constituents ភួចព្រះអាទិត្យ និងប៉ារ៉ាម៉ែតឧតុនិយម ។

ខ. ការសិក្សាស្រាវជ្រាវពីឥទ្ធិពលលើសុខភាព ជីវសាស្ត្រ និងការបំបែកធាតុដោយរស្មី (photodegradation)

(១) ទំនាក់ទំនងរវាងការសំពីលត្រូវរបស់មនុស្សទៅនឹងកាំរស្មីព្រះអាទិត្យដែលមើលឃើញ និងកាំរស្មីស្វាយអ៊ុលត្រា និង (ក) ការវិវឌ្ឍន៍មហារីកស្បែកប្រភេទ non-melanoma និង melanoma និង (ខ) ផលប៉ះពាល់លើ immunological system ។

(២) ផលប៉ះពាល់នៃកាំរស្មី UV-B រួមទាំងជំហានរលក ទៅលើ : (ក) ដំណាំកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងស្ថានប្រព័ន្ធដីគោក និង (ខ) បណ្តាញអាហារក្នុងទឹក និងជលផល ព្រមទាំងការរំខានដល់ការផលិតអុកស៊ីសែនដោយប្លង់តុងរុក្ខជាតិ ។

(៣) យន្តការដែលកាំរស្មី UV-B មានអំពើលើរូបធាតុជីវៈ ប្រភេទ និងស្ថានប្រព័ន្ធ រួមមាន : ទំនាក់ទំនងរវាងកំរិតស្រូប អត្រាកំរិតស្រូប និងប្រតិកម្មតប, photorepair បន្សាំ និងការការពារ ។

(៤) ការសិក្សាពី biological action spectra និង ប្រតិកម្មឆ្លើយតបរបស់ស្ប៊ិច ដោយប្រើកាំរស្មីប៉ូលីក្រូម៉ាទិច ដើម្បីដាក់បញ្ចូលនូវទំនាក់ទំនងដែលអាចមានរបស់តំបន់មានជំហានរលកផ្សេងៗគ្នា ។

(៥) ឥទ្ធិពលនៃកាំរស្មី UV-B ទៅលើ : ភាពរួស និងសកម្មភាពរបស់ប្រភេទជីវសាស្ត្រ ដែលមានសារៈសំខាន់សំរាប់តុល្យភាពមណ្ឌលជីវៈ ដំណើរការដំបូងនានា ដូចជារស្មីសំយោគ និងជីវសំយោគ ។

(៦) ឥទ្ធិពលនៃកាំរស្មី UV-B ទៅលើការបំបែកធាតុដោយរស្មីនៃសារធាតុបំពុល សារធាតុគីមីកសិកម្ម និងរូបធាតុផ្សេងទៀត ។

គ. ការស្រាវជ្រាវស្តីពីឥទ្ធិពលទៅលើអាកាសធាតុ

(១) ការសិក្សាបែបទ្រឹស្តី និងដោយសង្កេតលើឥទ្ធិពលរំភាយរស្មីរបស់អូសូន និងប្រភេទឧស្ម័នមួយចំនួនទៀត និងលើផលប៉ះពាល់ដល់ល៉ាក់ម៉ែតអាកាសធាតុ ដូចជាសីតុណ្ហភាពផ្ទៃដីនិងផ្ទៃសមុទ្រ របបកំណកអាកាស ការផ្លាស់ប្តូររវាងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(២) ការស្រាវជ្រាវស្តីពីឥទ្ធិពលនៃផលប៉ះពាល់អាកាសធាតុទៅលើផ្នែកផ្សេងៗនៃសកម្មភាពមនុស្ស ។

ឃ. ការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ

(១) ស្ថានភាពនៃស្រទាប់អូសូន (ពោលគឺការប្រែប្រួលក្នុងកាល និងលំហ នូវសមាសភាពសរុប និងរបាយតាមបន្ទាត់ឈរ) តាមរយៈការធ្វើប្រព័ន្ធសង្កេតពិនិត្យអូសូនពិភពលោក ដោយឈរលើការដាក់បញ្ចូលគ្នានូវប្រព័ន្ធផ្កាយរណប និងប្រព័ន្ធមានមូលដ្ឋានលើផ្ទៃដី ដែលដំណើរការ ។

(២) កំហាប់នៅក្នុងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ នៃឧស្ម័នជាប្រភពនៃ HO NO ClO_x និងអំបូរកាបូន ។

(៣) សីតុណ្ហភាពចាប់ពីផ្ទៃដី ទៅដល់បរិយាកាស ដោយប្រើប្រព័ន្ធផ្កាយរណប និងប្រព័ន្ធមានមូលដ្ឋានលើផ្ទៃដី ។

(៤) ភ្លុចកាំរស្មីព្រះអាទិត្យ wavelength-resolved ដែលចាំងមកដល់បរិយាកាស និងរំភាយកំដៅដែលផ្ទាតចេញពីបរិយាកាសវិញ ដោយប្រើការវាស់វែងតាមផ្កាយរណប ។

(៥) ភ្លុចកាំរស្មីព្រះអាទិត្យ wavelength-resolved ដែលចាំងមកដល់ផ្ទៃផែនដី ក្នុងទំរង់ជាកាំរស្មីស្វាយអ៊ុលត្រាដែលមានឥទ្ធិពលជីវសាស្ត្រ (UV-B) ។

(៦) លក្ខណៈរបស់អាអេរ៉ូសុល និងរបាយរបស់វា ចាប់ពីផ្ទៃផែនដី រហូតដល់មេសូស្វៀ ដោយប្រើប្រព័ន្ធដាក់នៅលើផ្ទៃដី យន្តហោះ ឬផ្កាយរណប ។

(៧) បំរែបំរួលគីមីសំខាន់ៗ តាមរយៈការទ្រទ្រង់ដល់កម្មវិធីវាស់វែងឧតុនិយមនិងវិទ្យានៅលើផ្ទៃដីដែលមានគុណភាពខ្ពស់ ។

(៨) Trace species សីតុណ្ហភាព ភ្លុចកាំរស្មីព្រះអាទិត្យ និងអាអេរ៉ូសូល ដោយប្រើវិធីដែលត្រូវបានកែលំអសំរាប់វិភាគទិន្នន័យពិភពលោក ។

៣. សមាជិកនៃអនុសញ្ញាទាំងអស់ត្រូវសហការ ដោយយកចិត្តទុកដាក់លើតំរូវការដោយឡែករបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ នៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសសមស្រប ដែលចាំបាច់សំរាប់ចូលរួមក្នុងការស្រាវជ្រាវ និងសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ ដែលមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនេះ ។ ត្រូវផ្តោតអារម្មណ៍ជាពិសេសលើការធ្វើឱ្យត្រូវខ្នាតគ្នានៃឧបករណ៍សំរាប់សង្កេតតាមដាន និងវិធីនានា សំដៅបង្កើតសំណុំទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រដែលអាចប្រៀបធៀបគ្នាបាន ឬដែលមានស្តង់ដាដូចគ្នា ។

៤. សារធាតុគីមីខាងក្រោម ដែលមានប្រភពធម្មជាតិ ឬប្រភពពីមនុស្ស ហើយដែលពុំត្រូវបានរៀបដាក់តាមលំដាប់អាទិភាព ត្រូវបានគេយល់ស្របថា មានសក្តានុពលភាពក្នុងការកែប្រែលក្ខណៈគីមី និងលក្ខណៈរូបរបស់ស្រទាប់អូសូន :

ក. សារធាតុកាបូន :

(១) កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត (CO)

កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីតមានប្រភពសំខាន់ពីធម្មជាតិ និងពីមនុស្ស ហើយគេគិតថាចូលរួមដោយផ្ទាល់នៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីក្នុងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងចូលរួមដោយប្រយោលនៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(២) កាបូនឌីអុកស៊ីត (CO_2)

កាបូនឌីអុកស៊ីតមានប្រភពសំខាន់ពីធម្មជាតិ និងពីមនុស្ស ហើយមានឥទ្ធិពលលើអូសូនរបស់មណ្ឌលអាកាសស្ងប់ តាមរយៈអំពើទៅលើរចនាសម្ព័ន្ធកំដៅរបស់បរិយាកាស ។

(៣) មេតាន (CH_4)

មេតានមានប្រភពសំខាន់ពីធម្មជាតិផង និងពីមនុស្សផង ហើយមានឥទ្ធិពលលើអូសូននៅក្នុងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(៤) សារធាតុអ៊ីដ្រូកាបូក្រៅពីមេតាន

សារធាតុអ៊ីដ្រូកាបូក្រៅពីមេតាន ដែលរួមមានសារធាតុគីមីជាច្រើន មានប្រភពពីធម្មជាតិ និងពីមនុស្ស ហើយចូលរួមដោយផ្ទាល់ក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីនៅមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងដោយប្រយោលក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីនៅមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

ខ. សារធាតុអាសូត

(១) ឌីអាសូតម៉ូណូអុកស៊ីត (N_2O)

N_2O មានប្រភពចំបងពីធម្មជាតិ ប៉ុន្តែប្រភពពីមនុស្សកាន់តែកើនឡើងជាលំដាប់ ។ ឌីអាសូតម៉ូណូអុកស៊ីតជាប្រភពបឋមនៃអាសូតអុកស៊ីត (NO_x) ក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ដែលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យភាពសម្បូរហូរហៀរនៃអូសូនក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(២) អាសូតអុកស៊ីត (NO_x)

ប្រភព NO_x នៅកំពស់ផ្ទៃដីមានតួនាទីសំខាន់ផ្ទាល់ក្នុងដំណើរគីមីនៅមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមានតួនាទីប្រយោលក្នុងដំណើរគីមីនៅមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ហើយការបញ្ចេញ NO_x នៅក្បែរស្រទាប់ត្រូប៉ូប៉ោស អាចបណ្តាលឱ្យមានការប្រែប្រួលដោយផ្ទាល់នៃអូសូនមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

គ. សារធាតុក្លរ

(១) អាល់កានរងអាឡូសែនកម្ពេញ ដូចជា CCl_4, $CFCl_3$ (CFC-11), CF_2Cl_2 (CFC-12), $C_2F_3Cl_3$ (CFC-113), $C_2F_4Cl_2$ (CFC-114)

អាល់កានអាឡូសែនពេញមានប្រភពពីធម្មជាតិ ហើយដើរតួជាប្រភពនៃ ClO_x ដែលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីនៃអូសូន ជាពិសេសនៅរយៈកំពស់ 30-50 km.

(២) អាល់កានរងអាឡូសែនដោយភាគ ដូចជា CH_3Cl, CHF_2Cl (CFC-22), CH_3CCl_3, $CHFCl_2$ (CFC-21)

CH_3Cl មានប្រភពពីធម្មជាតិ ហើយអាល់កានរងអាឡូសែនដោយភាគក្រៅពីនេះ ដែលមានរៀបរាប់ខាងលើ មានប្រភពពីមនុស្ស ។ ឧស្ម័នទាំងនេះមានតួនាទីជាប្រភពនៃ ClO_x នៅក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

ឃ. សារធាតុប្រូម

អាល់កានរងអាឡូសែនកម្ពេញ ដូចជា CF_3Br ។ ឧស្ម័នទាំងនេះមានប្រភពពីមនុស្ស ហើយមានតួនាទីជា

ប្រភពនៃ BrO_x ដែលមានអំពើស្រដៀងគ្នាទៅនឹង ClO_x ដែរ ។

ង. សារធាតុអ៊ីដ្រូសែន

(១) អ៊ីដ្រូសែន (H_2)

អ៊ីដ្រូសែនមានប្រភពពីធម្មជាតិផង និងពីមនុស្សផង ហើយមាននាទីពុំសូវ សំខាន់នៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមី នៃមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(២) ទឹក (H_2O)

ទឹកមានប្រភពពីធម្មជាតិ ហើយមាននាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីក្នុងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។ ប្រភពនៅទីកន្លែងនៃចំហាយទឹកនៅក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ រួមមានទាំងអុកស៊ីតកម្មនៃមេតាន និងអ៊ីដ្រូសែនក្នុងបរិមាណតិចជាង ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ២
ការផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន

១. សមាជិកទាំងអស់របស់អនុសញ្ញានេះ ទទួលស្គាល់ថា ការប្រមូល និងផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន គឺជាមធ្យោបាយយ៉ាងសំខាន់ សំរាប់អនុវត្តទិសដៅនៃអនុសញ្ញានេះ ព្រមទាំងសំរាប់ធានាថា សកម្មភាពនានា ដែលអាចចាត់ធ្វើ មានភាពសមស្រប និងសមធម៌ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សមាជិកទាំងអស់ត្រូវផ្លាស់ប្តូរពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស សង្គមកិច្ច សេដ្ឋកិច្ច ជំនួញ ពាណិជ្ជកម្ម និងច្បាប់ ។

២. នៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេចថា តើពត៌មានបែបណាត្រូវប្រមូល និងផ្លាស់ប្តូរ សមាជិកទាំងអស់នៃអនុសញ្ញាត្រូវគិតគូរពីភាពមានប្រយោជន៍របស់ពត៌មាន និងពីតំលៃនៃការប្រមូលយកពត៌មានទាំងនោះ ។ លើសពីនេះ សមាជិកទាំងអស់ទទួលស្គាល់ថា កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅក្រោមឧបសម្ព័ន្ធនេះត្រូវតែស្របទៅនឹងច្បាប់របស់ជាតិ បទប្បញ្ញត្តិ និងការអនុវត្តន៍ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរក្សាសិទ្ធិ កិច្ចការសំងាត់ពាណិជ្ជកម្ម និងកិច្ចការពារពត៌មានសំងាត់ និងផ្តាច់មុខ ។

៣. ពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលរួមមានពត៌មានស្តីពី :

(ក) ការស្រាវជ្រាវដែលកំពុងធ្វើ និងនឹងត្រូវធ្វើ ទាំងរបស់រដ្ឋ ទាំងរបស់ឯកជន សំដៅជំរុញការសំរបសំរួលកម្មវិធីស្រាវជ្រាវ ដើម្បីប្រើប្រាស់ធនធានជាតិ និងអន្តរជាតិដែលមាន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ។

(ខ) ទិន្នន័យទាក់ទងនឹងការបញ្ចេញឧស្ម័ន ដែលចាំបាច់សំរាប់ការស្រាវជ្រាវ ។

(គ) លទ្ធផលវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងឯកសារដែលគេពិនិត្យឡើងវិញហើយ ទាក់ទងនឹងចំណេះដឹងស្តីពីរូបសាស្ត្រ និងគីមីរបស់បរិយាកាសផែនដី ព្រមទាំងពីភាពងាយប្រែប្រួល ជាពិសេសស្តីពីស្ថានភាពនៃស្រទាប់អូហ្សូន និងពីឥទ្ធិពលទៅលើសុខភាពមនុស្ស បរិស្ថាន និងអាកាសធាតុ ដែលជាលទ្ធផលនៃការប្រែប្រួលក្នុងកាល នៃបរិមាណសរុប ឬរបាយអូហ្សូនតាមខ្សែឈរ ។

(ឃ) ការវាយតំលៃលើលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ និងអនុសាសន៍នានា សំរាប់ការស្រាវជ្រាវនាពេលអនាគត ។

៤. ពត៌មានបច្ចេកទេស ដែលរួមមានពត៌មានស្តីពី :

(ក) ភាពដែលអាចមាន និងតំលៃនៃសារធាតុគីមីជំនួស និងបច្ចេកវិទ្យាជំនួស សំរាប់កាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុដែលកែប្រែស្រទាប់អូហ្សូន ព្រមទាំងការស្រាវជ្រាវដែលកំពុងដំណើរការ ឬដែលមានគំរោង ។

(ខ) កំរិតព្រំដែន និងភាពប្រថុយប្រថាន ដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីជំនួស និងបច្ចេកវិទ្យាជំនួស ។

៥. ពត៌មានសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច និងពាណិជ្ជកម្ម ស្តីពីសារធាតុដែលមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ដែលរួមមានពត៌មានស្តីពី :

(ក) ផលិតកម្ម និងសមត្ថភាពផលិតកម្ម

(ខ) ការប្រើប្រាស់ និងគំរូនៃការប្រើប្រាស់

(គ) ការនាំចេញ និងការនាំចូល

(ឃ) តំលៃ ការប្រថុយប្រថាន និងផលប្រយោជន៍នៃសកម្មភាពមនុស្ស ដែលអាចកែប្រែដោយប្រយោលនូវស្រទាប់អូសូន ព្រមទាំងតំលៃការប្រថុយប្រថាន និងផលប្រយោជន៍នៃផលប៉ះពាល់របស់សកម្មភាពកែតំរូវ ដែលអនុវត្ត ឬលើកយកមកពិនិត្យ សំរាប់គ្រួតពិនិត្យសកម្មភាពទាំងនោះ ។

៦. ពត៌មានផ្នែកច្បាប់ ដែលរួមមាន :

(ក) ច្បាប់របស់ជាតិវិធានការរដ្ឋបាល និងការស្រាវជ្រាវផ្នែកច្បាប់ ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ។

(ខ) កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិនានា រួមទាំងកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ។

(គ) វិធី និងលក្ខខណ្ឌនានាស្តីពីការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ និងសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ។

accession	ការសុំចូលជាសមាជិក
adoption	ការទទួលយក
amendment	វិសោធនកម្ម
approval	ការអនុម័ត
convention	អនុសញ្ញា
model	គំរូ, ម៉ូដែល
modification	ការកែប្រែ
protocol	ពិធីសារ
Party	សមាជិក, ភាគី

The Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer

UNEP

Ozone Secretariat
United Nations Environment Programme

Published November 2001

by

Secretariat for
The Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer &
The Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer

United Nations Environment Programme
PO Box 30552
Nairobi
Kenya

web site: http://www.unep.org/ozone
http://www.unep.ch/ozone

ISBN: 92-807-2121-6

Printed and bound in Kenya by UNON. Printed on recycled paper.

Cover design by UNON Printshop (November 2001)

Co-ordination: Nelson Sabogal, Senior Scientific Affairs Officer
Gilbert M. Bankobeza, Senior Legal Officer

Layout and Formatting: Gerald Mutisya
Martha Adila Mulumba

Table of Contents

Preamble 1
Article 1: Definitions 2
Article 2: General obligations 2
Article 3: Research and systematic observations 3
Article 4: Co-operation in the legal, scientific and technical fields 4
Article 5: Transmission of information 5
Article 6: Conference of the Parties 5
Article 7: Secretariat 7
Article 8: Adoption of protocols 8
Article 9: Amendment of the Convention or protocols 8
Article 10: Adoption and amendment of annexes 9
Article 11: Settlement of disputes 11
Article 12: Signature 11
Article 13: Ratification, acceptance or approval 12
Article 14: Accession 12
Article 15: Right to vote 13
Article 16: Relationship between the Convention and its protocols 13
Article 17: Entry into force 13
Article 18: Reservations 14
Article 19: Withdrawal 14
Article 20: Depositary 15
Article 21: Authentic texts 15
Annex I: Research and systematic observations 16
Annex II: Information exchange 22
Declarations 24

The Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer

Preamble

The Parties to this Convention,

Aware of the potentially harmful impact on human health and the environment through modification of the ozone layer,

Recalling the pertinent provisions of the Declaration of the United Nations Conference on the Human Environment, and in particular principle 21, which provides that “States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction”,

Taking into account the circumstances and particular requirements of developing countries,

Mindful of the work and studies proceeding within both international and national organizations and, in particular, of the World Plan of Action on the Ozone Layer of the United Nations Environment Programme,

Mindful also of the precautionary measures for the protection of the ozone layer which have already been taken at the national and international levels,

Aware that measures to protect the ozone layer from modifications due to human activities require international co-operation and action, and should be based on relevant scientific and technical considerations,

Aware also of the need for further research and systematic observations to further develop scientific knowledge of the ozone layer and possible adverse effects resulting from its modification,

Determined to protect human health and the environment against adverse effects resulting from modifications of the ozone layer,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1: Definitions

For the purposes of this Convention:

1. “The ozone layer” means the layer of atmospheric ozone above the planetary boundary layer.

2. “Adverse effects” means changes in the physical environment or biota, including changes in climate, which have significant deleterious effects on human health or on the composition, resilience and productivity of natural and managed ecosystems, or on materials useful to mankind.

3. “Alternative technologies or equipment” means technologies or equipment the use of which makes it possible to reduce or effectively eliminate emissions of substances which have or are likely to have adverse effects on the ozone layer.

4. “Alternative substances” means substances which reduce, eliminate or avoid adverse effects on the ozone layer.

5. “Parties” means, unless the text otherwise indicates, Parties to this Convention.

6. “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States of a given region which has competence in respect of matters governed by this Convention or its protocols and has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to the instruments concerned.

7. “Protocols” means protocols to this Convention.

Article 2: General obligations

1. The Parties shall take appropriate measures in accordance with the provisions of this Convention and of those protocols in force to which they are party to protect human health and the environment against adverse effects resulting or likely to result from human activities which modify or are likely to modify the ozone layer.

2. To this end the Parties shall, in accordance with the means at their disposal and their capabilities:

   (a) Co-operate by means of systematic observations, research and information exchange in order to better understand and assess the effects of human activities on the ozone layer and the effects on human health and the environment from modification of the ozone layer;

   (b) Adopt appropriate legislative or administrative measures and co-operate in harmonizing appropriate policies to control, limit, reduce or prevent human activities under their jurisdiction or control should it be found that these activities have or are likely to have adverse effects resulting from modification or likely modification of the ozone layer;

   (c) Co-operate in the formulation of agreed measures, procedures and standards for the implementation of this Convention, with a view to the adoption of protocols and annexes;

   (d) Co-operate with competent international bodies to implement effectively this Convention and protocols to which they are party.

3. The provisions of this Convention shall in no way affect the right of Parties to adopt, in accordance with international law, domestic measures additional to those referred to in paragraphs 1 and 2 above, nor shall they affect additional domestic measures already taken by a Party, provided that these measures are not incompatible with their obligations under this Convention.

4. The application of this article shall be based on relevant scientific and technical considerations.

Article 3: Research and systematic observations

1. The Parties undertake, as appropriate, to initiate and co-operate in, directly or through competent international bodies, the conduct of research and scientific assessments on:

   (a) The physical and chemical processes that may affect the ozone layer;

(b) The human health and other biological effects deriving from any modifications of the ozone layer, particularly those resulting from changes in ultra-violet solar radiation having biological effects (UV-B);

(c) Climatic effects deriving from any modifications of the ozone layer;

(d) Effects deriving from any modifications of the ozone layer and any consequent change in UV-B radiation on natural and synthetic materials useful to mankind;

(e) Substances, practices, processes and activities that may affect the ozone layer, and their cumulative effects;

(f) Alternative substances and technologies;

(g) Related socio-economic matters;

and as further elaborated in annexes I and II.

2. The Parties undertake to promote or establish, as appropriate, directly or through competent international bodies and taking fully into account national legislation and relevant ongoing activities at both the national and international levels, joint or complementary programmes for systematic observation of the state of the ozone layer and other relevant parameters, as elaborated in annex I.

3. The Parties undertake to co-operate, directly or through competent international bodies, in ensuring the collection, validation and transmission of research and observational data through appropriate world data centres in a regular and timely fashion.

Article 4: Co-operation in the legal, scientific and technical fields

1. The Parties shall facilitate and encourage the exchange of scientific, technical, socio-economic, commercial and legal information relevant to this Convention as further elaborated in annex II. Such information shall be supplied to bodies agreed upon by the Parties. Any such body receiving information regarded as confidential by the supplying Party shall ensure that such information is not disclosed

and shall aggregate it to protect its confidentiality before it is made available to all Parties.

2. The Parties shall co-operate, consistent with their national laws, regulations and practices and taking into account in particular the needs of the developing countries, in promoting, directly or through competent international bodies, the development and transfer of technology and knowledge. Such co-operation shall be carried out particularly through:

   (a) Facilitation of the acquisition of alternative technologies by other Parties;

   (b) Provision of information on alternative technologies and equipment, and supply of special manuals or guides to them;

   (c) The supply of necessary equipment and facilities for research and systematic observations;

   (d) Appropriate training of scientific and technical personnel.

Article 5: Transmission of information

The Parties shall transmit, through the secretariat, to the Conference of the Parties established under article 6 information on the measures adopted by them in implementation of this Convention and of protocols to which they are party in such form and at such intervals as the meetings of the parties to the relevant instruments may determine.

Article 6: Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the secretariat designated on an interim basis under article 7 not later than one year after entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be determined by the Conference at its first meeting.

2. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that,

within six months of the request being communicated to them by the secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

3. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt rules of procedure and financial rules for itself and for any subsidiary bodies it may establish, as well as financial provisions governing the functioning of the secretariat.

4. The Conference of the Parties shall keep under continuous review the implementation of this Convention, and, in addition, shall:

(a) Establish the form and the intervals for transmitting the information to be submitted in accordance with article 5 and consider such information as well as reports submitted by any subsidiary body;

(b) Review the scientific information on the ozone layer, on its possible modification and on possible effects of any such modification;

(c) Promote, in accordance with article 2, the harmonization of appropriate policies, strategies and measures for minimizing the release of substances causing or likely to cause modification of the ozone layer, and make recommendations on any other measures relating to this Convention;

(d) Adopt, in accordance with articles 3 and 4, programmes for research, systematic observations, scientific and technological co-operation, the exchange of information and the transfer of technology and knowledge;

(e) Consider and adopt, as required, in accordance with articles 9 and 10, amendments to this Convention and its annexes;

(f) Consider amendments to any protocol, as well as to any annexes thereto, and, if so decided, recommend their adoption to the parties to the protocol concerned;

(g) Consider and adopt, as required, in accordance with article 10, additional annexes to this Convention;

(h) Consider and adopt, as required, protocols in accordance with article 8;

(i) Establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of this Convention;

(j) Seek, where appropriate, the services of competent international bodies and scientific committees, in particular the World Meteorological Organization and the World Health Organization as well as the Co-ordinating Committee on the Ozone Layer, in scientific research, systematic observations and other activities pertinent to the objectives of this Convention, and make use as appropriate of information from these bodies and committees;

(k) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Convention.

5. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties by observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, qualified in fields relating to the protection of the ozone layer which has informed the secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one-third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 7: Secretariat

1. The functions of the secretariat shall be:

(a) To arrange for and service meetings provided for in articles 6, 8, 9 and 10;

(b) To prepare and transmit reports based upon information received in accordance with articles 4 and 5, as well as upon information derived from meetings of subsidiary bodies established under article 6;

(c) To perform the functions assigned to it by any protocol;

(d) To prepare reports on its activities carried out in implementation of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties;

(e) To ensure the necessary co-ordination with other relevant international bodies, and in particular to enter into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions;

(f) To perform such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

2. The secretariat functions will be carried out on an interim basis by the United Nations Environment Programme until the completion of the first ordinary meeting of the Conference of the Parties held pursuant to article 6. At its first ordinary meeting, the Conference of the Parties shall designate the secretariat from amongst those existing competent international organizations which have signified their willingness to carry out the secretariat functions under this Convention.

Article 8: Adoption of protocols

1. The Conference of the Parties may at a meeting adopt protocols pursuant to Article 2.

2. The text of any proposed protocol shall be communicated to the Parties by the secretariat at least six months before such a meeting.

Article 9: Amendment of the Convention or protocols

1. Any Party may propose amendments to this Convention or to any protocol. Such amendments shall take due account, *inter alia*, of relevant scientific and technical considerations.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. Amendments to any protocol shall be adopted at a meeting of the Parties to the protocol in question. The text of any proposed amendment to this Convention or to any protocol, except as may otherwise be provided in such protocol,

shall be communicated to the Parties by the secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to this Convention for information.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting, and shall be submitted by the Depositary to all Parties for ratification, approval or acceptance.

4. The procedure mentioned in paragraph 3 above shall apply to amendments to any protocol, except that a two-thirds majority of the parties to that protocol present and voting at the meeting shall suffice for their adoption.

5. Ratification, approval or acceptance of amendments shall be notified to the Depositary in writing. Amendments adopted in accordance with paragraphs 3 or 4 above shall enter into force between parties having accepted them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of notification of their ratification, approval or acceptance by at least three-fourths of the Parties to this Convention or by at least two-thirds of the parties to the protocol concerned, except as may otherwise be provided in such protocol. Thereafter the amendments shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instrument of ratification, approval or acceptance of the amendments.

6. For the purposes of this article, “Parties present and voting” means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 10: Adoption and amendment of annexes

1. The annexes to this Convention or to any protocol shall form an integral part of this Convention or of such protocol, as the case may be, and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention or its protocols constitutes at the same time a reference

to any annexes thereto. Such annexes shall be restricted to scientific, technical and administrative matters.

2. Except as may be otherwise provided in any protocol with respect to its annexes, the following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention or of annexes to a protocol:

   (a) Annexes to this Convention shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in article 9, paragraphs 2 and 3, while annexes to any protocol shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in article 9, paragraphs 2 and 4;

   (b) Any party that is unable to approve an additional annex to this Convention or annex to any protocol to which it is party shall so notify the Depositary, in writing, within six months from the date of the communication of the adoption by the Depositary. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time substitute an acceptance for a previous declaration of objection and the annexes shall thereupon enter into force for that Party;

   (c) On the expiry of six months from the date of the circulation of the communication by the Depositary, the annex shall become effective for all Parties to this Convention or to any protocol concerned which have not submitted a notification in accordance with the provision of subparagraph (b) above.

3. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention or to any protocol shall be subject to the same procedure as for the proposal, adoption and entry into force of annexes to the Convention or annexes to a protocol. Annexes and amendments thereto shall take due account, *inter alia*, of relevant scientific and technical considerations.

4. If an additional annex or an amendment to an annex involves an amendment to this Convention or to any protocol, the additional annex or amended annex shall not enter into force until such time as the amendment to this Convention or to the protocol concerned enters into force.

Article 11: Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the parties concerned shall seek solution by negotiation.

2. If the parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.

3. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a State or regional economic integration organization may declare in writing to the Depositary that for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 or paragraph 2 above, it accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory:

   (a) Arbitration in accordance with procedures to be adopted by the Conference of the Parties at its first ordinary meeting;

   (b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

4. If the parties have not, in accordance with paragraph 3 above, accepted the same or any procedure, the dispute shall be submitted to conciliation in accordance with paragraph 5 below unless the parties otherwise agree.

5. A conciliation commission shall be created upon the request of one of the parties to the dispute. The commission shall be composed of an equal number of members appointed by each party concerned and a chairman chosen jointly by the members appointed by each party. The commission shall render a final and recommendatory award, which the parties shall consider in good faith.

6. The provisions of this Article shall apply with respect to any protocol except as provided in the protocol concerned.

Article 12: Signature

This Convention shall be open for signature by States and by regional economic integration organizations at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria in Vienna from 22 March 1985 to 21

September 1985, and at United Nations Headquarters in New York from 22 September 1985 to 21 March 1986.

Article 13: Ratification, acceptance or approval

1. This Convention and any protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Depositary.

2. Any organization referred to in paragraph 1 above which becomes a Party to this Convention or any protocol without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention or the protocol, as the case may be. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to the Convention or relevant protocol, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligation under the Convention or protocol, as the case may be. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention or relevant protocol concurrently.

3. In their instruments of ratification, acceptance or approval, the organizations referred to in paragraph 1 above shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention or the relevant protocol. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification in the extent of their competence.

Article 14: Accession

1. This Convention and any protocol shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the date on which the Convention or the protocol concerned is closed for signature. The instruments of accession shall be deposited with the Depositary.

2. In their instruments of accession, the organizations referred to in paragraph 1 above shall declare the extent of their competence with

respect to the matters governed by the Convention or the relevant protocol. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification in the extent of their competence.

3. The provisions of article 13, paragraph 2, shall apply to regional economic integration organizations which accede to this Convention or any protocol.

Article 15: Right to vote

1. Each Party to this Convention or to any protocol shall have one vote.

2. Except as provided for in paragraph 1 above, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Parties to the Convention or the relevant protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 16: Relationship between the Convention and its protocols

1. A State or a regional economic integration organization may not become a party to a protocol unless it is, or becomes at the same time, a Party to the Convention.

2. Decisions concerning any protocol shall be taken only by the parties to the protocol concerned.

Article 17: Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. Any protocol, except as otherwise provided in such protocol, shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the eleventh instrument of ratification, acceptance or approval of such protocol or accession thereto.

3. For each Party which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, it shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

4. Any protocol, except as otherwise provided in such protocol, shall enter into force for a party that ratifies, accepts or approves that protocol or accedes thereto after its entry into force pursuant to paragraph 2 above, on the ninetieth day after the date on which that party deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or on the date which the Convention enters into force for that Party, whichever shall be the later.

5. For the purposes of paragraphs 1 and 2 above, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

Article 18: Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 19: Withdrawal

1. At any time after four years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Except as may be provided in any protocol, at any time after four years from the date on which such protocol has entered into force for a party, that party may withdraw from the protocol by giving written notification to the Depositary.

3. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year after the date of its receipt by the Depositary, or on such later date as may be specified in the notification of the withdrawal.

4. Any Party which withdraws from this Convention shall be considered as also having withdrawn from any protocol to which it is party.

Article 20: Depositary

1. The Secretary-General of the United Nations shall assume the functions of depositary of this Convention and any protocols.

2. The Depositary shall inform the Parties, in particular, of:

   (a) The signature of this Convention and of any protocol, and the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with articles 13 and 14;

   (b) The date on which the Convention and any protocol will come into force in accordance with article 17;

   (c) Notifications of withdrawal made in accordance with article 19;

   (d) Amendments adopted with respect to the Convention and any protocol, their acceptance by the parties and their date of entry into force in accordance with article 9;

   (e) All communications relating to the adoption and approval of annexes and to the amendment of annexes in accordance with article 10;

   (f) Notifications by regional economic integration organizations of the extent of their competence with respect to matters governed by this Convention and any protocols, and of any modifications thereof.

   (g) Declarations made in accordance with article 11, paragraph 3.

Article 21: Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

DONE AT VIENNA ON THE 22ND DAY OF MARCH 1985

Annex I: Research and systematic observations

1. The Parties to the Convention recognize that the major scientific issues are:

   (a) Modification of the ozone layer which would result in a change in the amount of solar ultra-violet radiation having biological effects (UV-B) that reaches the Earth's surface and the potential consequences for human health, for organisms, ecosystems and materials useful to mankind;

   (b) Modification of the vertical distribution of ozone, which could change the temperature structure of the atmosphere and the potential consequences for weather and climate.

2. The Parties to the Convention, in accordance with article 3, shall co-operate in conducting research and systematic observations and in formulating recommendations for future research and observation in such areas as:

   (a) *Research into the physics and chemistry of the atmosphere*

      (i) Comprehensive theoretical models: further development of models which consider the interaction between radiative, dynamic and chemical processes; studies of the simultaneous effects of various man-made and naturally occurring species upon atmospheric ozone; interpretation of satellite and non-satellite measurement data sets; evaluation of trends in atmospheric and geophysical parameters, and the development of methods for attributing changes in these parameters to specific causes;

      (ii) Laboratory studies of: rate coefficients, absorption cross-sections and mechanisms of tropospheric and stratospheric chemical and photochemical processes; spectroscopic data to support field measurements in all relevant spectral regions;

      (iii) Field measurements: the concentration and fluxes of key source gases of both natural and anthropogenic origin; atmospheric dynamics studies; simultaneous

measurements of photochemically-related species down to the planetary boundary layer, using *in situ* and remote sensing instruments; intercomparison of different sensors, including co-ordinated correlative measures for satellite instrumentation; three-dimensional fields of key atmospheric trace constituents, solar spectral flux and meteorological parameters;

(iv) Instrument development, including satellite and non-satellite sensors for atmospheric trace constituents, solar flux and meteorological parameters;

(b) *Research into health, biological and photodegradation effects*

(i) The relationship between human exposure to visible and ultra-violet solar radiation and (a) the development of both non-melanoma and melanoma skin cancer and (b) the effects on the immunological system;

(ii) Effects of UV-B radiation, including the wavelength dependence, upon (a) agricultural crops, forests and other terrestrial ecosystems and (b) the aquatic food web and fisheries, as well as possible inhibition of oxygen production by marine phytoplankton;

(iii) The mechanisms by which UV-B radiation acts on biological materials, species and ecosystems, including: the relationship between dose, dose rate, and response; photorepair, adaptation, and protection;

(iv) Studies of biological action spectra and the spectral response using polychromatic radiation in order to include possible interactions of the various wavelength regions;

(v) The influence of UV-B radiation on: the sensitivities and activities of biological species important to the biospheric balance; primary processes such as photosynthesis and biosynthesis;

(vi) The influence of UV-B radiation on the photodegradation of pollutants, agricultural chemicals and other materials;

(c) *Research on effects on climate*

(i) Theoretical and observational studies of the radiative effects of ozone and other trace species and the impact on climate parameters, such as land and ocean surface temperatures, precipitation patterns, the exchange between the troposphere and stratosphere;

(ii) The investigation of the effects of such climate impacts on various aspects of human activity;

(d) *Systematic observation on:*

(i) The status of the ozone layer (i.e. the spatial and temporal variability of the total column content and vertical distribution) by making the Global Ozone Observing System, based on the integration of satellite and ground-based systems, fully operational;

(ii) The tropospheric and stratospheric concentrations of source gases for the HO_X, NO_X, ClO_X and carbon families;

(iii) The temperature from the ground to the mesosphere, utilizing both ground-based and satellite systems;

(iv) Wavelength-resolved solar flux reaching, and thermal radiation leaving, the Earth’s atmosphere, utilizing satellite measurements;

(v) Wavelength-resolved solar flux reaching the Earth’s surface in the ultra-violet range having biological effects (UV-B);

(vi) Aerosol properties and distribution from the ground to the mesosphere, utilizing ground-based, airborne and satellite systems;

(vii) Climatically important variables by the maintenance of programmes of high-quality meteorological surface measurements;

(viii) Trace species, temperatures, solar flux and aerosols utilizing improved methods for analyzing global data.

3. The Parties to the Convention shall co-operate, taking into account the particular needs of the developing countries, in promoting the

appropriate scientific and technical training required to participate in the research and systematic observations outlined in this annex. Particular emphasis should be given to the intercalibration of observational instrumentation and methods with a view to generating comparable or standardized scientific data sets.

4. The following chemical substances of natural and anthropogenic origin, not listed in order of priority, are thought to have the potential to modify the chemical and physical properties of the ozone layer.

(a) **Carbon substances**

(i) *Carbon monoxide (CO)*

Carbon monoxide has significant natural and anthropogenic sources, and is thought to play a major direct role in tropospheric photochemistry, and an indirect role in stratospheric photochemistry.

(ii) *Carbon dioxide (CO_2)*

Carbon dioxide has significant natural and anthropogenic sources, and affects stratospheric ozone by influencing the thermal structure of the atmosphere.

(iii) *Methane (CH_4)*

Methane has both natural and anthropogenic sources, and affects both tropospheric and stratospheric ozone.

(iv) *Non-methane hydrocarbon species*

Non-methane hydrocarbon species, which consist of a large number of chemical substances, have both natural and anthropogenic sources, and play a direct role in tropospheric photochemistry and an indirect role in stratospheric photochemistry.

(b) **Nitrogen substances**

(i) *Nitrous oxide (N_2O)*

The dominant sources of N_2O are natural, but anthropogenic contributions are becoming increasingly important. Nitrous oxide is the primary source of

stratospheric NO_X, which play a vital role in controlling the abundance of stratospheric ozone.

(ii) *Nitrogen oxides (NO_X)*

Ground-level sources of NO_X play a major direct role only in tropospheric photochemical processes and an indirect role in stratosphere photochemistry, whereas injection of NO_X close to the tropopause may lead directly to a change in upper tropospheric and stratospheric ozone.

(c) **Chlorine substances**

(i) *Fully halogenated alkanes, e.g. CCl_4, $CFCl_3$ (CFC–11), CF_2Cl_2 (CFC–12), $C_2F_3Cl_3$ (CFC–113), $C_2F_4Cl_2$ (CFC–114)*

Fully halogenated alkanes are anthropogenic and act as a source of ClO_X which plays a vital role in ozone photochemistry, especially in the 30–50 km altitude region.

(ii) *Partially halogenated alkanes, e.g. CH_3Cl, CHF_2Cl (CFC–22), CH_3CCl_3, $CHFCl_2$ (CFC–21)*

The sources of CH_3Cl are natural, whereas the other partially halogenated alkanes mentioned above are anthropogenic in origin. These gases also act as a source of stratospheric ClO_X.

(d) **Bromine substances**

Fully halogenated alkanes, e.g. CF_3Br

These gases are anthropogenic and act as a source of BrO_X, which behaves in a manner similar to ClO_X.

(e) **Hydrogen substances**

(i) *Hydrogen (H_2)*

Hydrogen, the source of which is natural and anthropogenic, plays a minor role in stratospheric photochemistry.

(ii) *Water (H_2O)*

Water, the source of which is natural, plays a vital role in both tropospheric and stratospheric photochemistry. Local sources of water vapor in the stratosphere include the oxidation of methane and, to a lesser extent, of hydrogen.

Annex II: Information exchange

1. The Parties to the Convention recognize that the collection and sharing of information is an important means of implementing the objectives of this Convention and of assuring that any actions that may be taken are appropriate and equitable. Therefore, Parties shall exchange scientific, technical, socio-economic, business, commercial and legal information.

2. The Parties to the Convention, in deciding what information is to be collected and exchanged, should take into account the usefulness of the information and the costs of obtaining it. The Parties further recognize that co-operation under this annex has to be consistent with national laws, regulations and practices regarding patents, trade secrets, and protection of confidential and proprietary information.

3. *Scientific information*

This includes information on:

(a) Planned and ongoing research, both governmental and private, to facilitate the co-ordination of research programmes so as to make the most effective use of available national and international resources;

(b) The emission data needed for research;

(c) Scientific results published in peer-reviewed literature on the understanding of the physics and chemistry of the Earth’s atmosphere and of its susceptibility to change, in particular on the state of the ozone layer and effects on human health, environment and climate which would result from changes on all time-scales in either the total column content or the vertical distribution of ozone;

(d) The assessment of research results and the recommendation for future research.

4. *Technical information*

This includes information on:

(a) The availability and cost of chemical substitutes and of alternative technologies to reduce the emissions of ozone-modifying substances and related planned and ongoing research;

(b) The limitations and any risks involved in using chemical or other substitutes and alternative technologies.

5. *Socio-economic and commercial information on the substances referred to in annex I*

This includes information on:

(a) Production and production capacity;

(b) Use and use patterns;

(c) Imports/exports;

(d) The costs, risks and benefits of human activities which may indirectly modify the ozone layer and of the impacts of regulatory actions taken or being considered to control these activities.

6. *Legal information*

This includes information on:

(a) National laws, administrative measures and legal research relevant to the protection of the ozone layer;

(b) International agreements, including bilateral agreements, relevant to the protection of the ozone layer;

(c) Methods and terms of licensing and availability of patents relevant to the protection of the ozone layer.

Declarations

*(made at the time of adoption of the Final Act of the Conference of Plenipotentiaries on the Protection of the Ozone Layer */)*

1. The delegations of Australia, Austria Belgium, Canada, Chile, Denmark, Finland, France, Germany, Federal Republic of, Italy, Netherlands, New Zealand, Norway, Sweden, Switzerland, and United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland express their regret at the absence from the Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer of any provision for the compulsory settlement of disputes by third parties, at the request of one party. Consistently with their traditional support for such a procedure, these delegations appeal to all Parties to the Convention to make use of the possibility of a declaration under article 11, paragraph 3, of the Convention.

2. The delegation of Egypt reiterates the importance attached by its Government to the international and national efforts to protect the environment, including the protection of the ozone layer. For that reason, it has participated from the outset in the preparatory work for the Conference of Plenipotentiaries on the Protection of the Ozone Layer, and in the adoption of the Convention and resolutions. While concurring with the consensus on article 1 of the Convention, the delegation of Egypt understands paragraph 6 of that article as being applicable to all regional organizations, including the Organization of African Unity and the League of Arab States, provided they fulfil the conditions laid down in that article, namely, that they have competence in respect of matters governed by the Convention and have been duly authorized by their member States in accordance with their internal rules of procedure. While concurring with the consensus on article 2 of the Convention, the delegation of Egypt states that the first sentence of paragraph 2 of that article should be read in the light of the third preambular paragraph. While concurring with the consensus on Resolution No.

---

*/ The Conference agreed that the declarations contained in paragraphs 1 to 3, as submitted on 21 March 1985, and the declarations contained in paragraphs 4 and 5, as submitted on 22 March 1985, should be appended to the Final Act.

1 on Institutional and Financial Arrangements, the delegation of Egypt states that its approval of the third preambular paragraph of that resolution is without prejudice to its position on the method of apportioning contributions among the member States, with particular reference to option 2, which it had supported during the discussions on preparatory document UNEP/WG.94/13, whereby 80 per cent of the costs would be covered by the industrialized countries and the remaining 20 per cent apportioned among the member States on the basis of the United Nations scale of assessment.

3. With regard to Resolution No. 2 on the Protocol Concerning Chlorofluorocarbons, the delegation of Japan is of the opinion that a decision whether or not to continue work on a protocol should await the results of the work of the Co-ordinating Committee on the Ozone Layer. Secondly, with regard to paragraph 6 of the above-mentioned resolution, the delegation of Japan is of the opinion that each country should itself decide how to control emissions of chlorofluorocarbons.

4. The delegation of Spain declares that, in accordance with the interpretation by the President of the Conference in his statement of 21 March 1985, its Government understands paragraph 6 of the Resolution on a Protocol Concerning Chlorofluorocarbons as being addressed exclusively to the individual countries themselves, which are urged to control their limits of production or use, and not to third countries or to regional organizations with respect to such countries.

5. The delegation of the United States of America declares that it understands article 15 of the Convention to mean that regional economic integration organizations, none of whose member States are Parties to the Convention or relevant Protocol, shall have one vote each. It further understands that article 15 does not allow any double voting by regional economic integration organizations and their member States, that is, regional economic integration organizations may never vote in addition to their member States which are party to the Convention or relevant protocol, and vice versa.

This publication contains the text of the Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer as adopted by 28 countries on 22 March 1985 at the Conference of Plenipotentiaries on the Protection of the Ozone Layer and as deposited with the Secretary-General of the United Nations.

The Vienna Convention encourages intergovernmental cooperation on scientific research, systematic observation of the ozone layer, monitoring of CFC production and the exchange of information. Although it contained no commitment to take any action to reduce CFC production or consumption, the Vienna Convention was nevertheless an important milestone: nations agreed in principle to tackle a global environmental problem before its effects were felt or its existence scientifically proven, probably the first example of the acceptance of the "precautionary principle" in a major international negotiation. Also, the important 1987 Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer was negotiated under this Convention.

The Vienna Convention continues to give guidance on the monitoring, calibration and archiving of measurements of stratospheric and tropospheric ozone, and of vertical ozone profiles, UV-B radiation, other atmospheric trace species and aerosols. It gives guidance also on the related research activities that are essential to understanding the problem of ozone-layer depletion and the interactions between the ozone layer and climate.

As of November 2001, 184 Parties had ratified the Vienna Convention.

Ozone Secretariat
United Nations Environment Programme
P. O. Box 30552, Nairobi, Kenya
Tel: (254 2) 62 3850 • Fax: (254 2) 62 3913/62 3601
http://www.unep.org/ozone or http://www.unep.ch/ozone
Email: Ozoneinfo@unep.org

ISBN: 92-807-2121-6